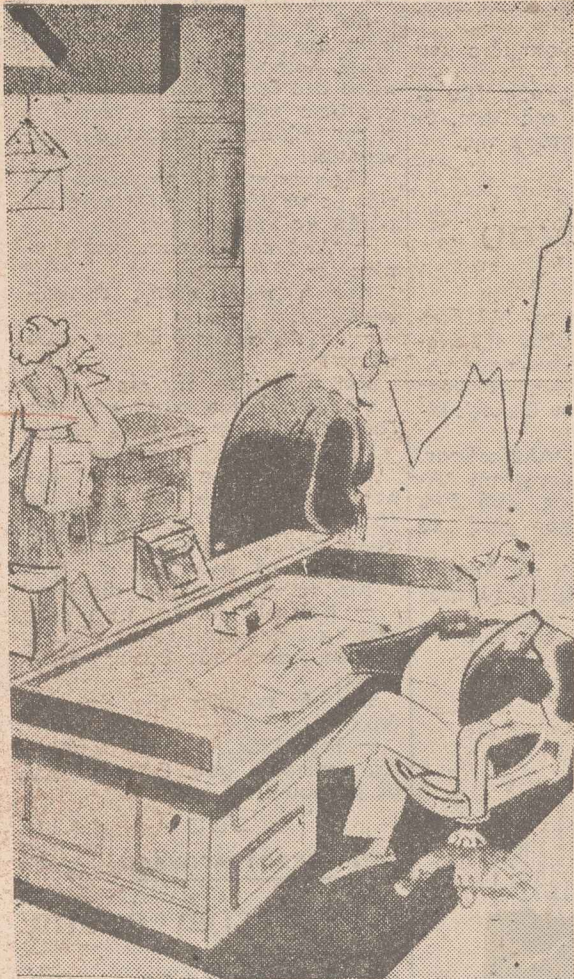

Η ΓΥΝΑΙΚΑ Η ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΧΙΟΝΙΟΥ

Στατιστική

— Αυτός ο πίναξ ; "Οχι, δεν είναι στατιστική των πωλήσεων... Είναι στατιστική των φυλών που δίνω στη νέα μου δακτυλογράφο !..."

□□□

Λόγια μεγάλων γυναικών

— Εύχηθήτε μου χρόνια πολλά διότι νομίζω ότι έχω λίγα !...

ΚΑΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

— Και τώρα ως γνωρίζουμε και την δόξαν του πεζογράφου !

ΟΙ ΜΟΥΣΣΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

(πρώην καθιστές)

— Ντὲ-ρέ-μὲ-φά-σὺλ... και δεν ξέρω πόσα κάτω !

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΑΛΛΑΟΥΝΗ

Μουσικοκριτικός

— Μερικοί λένε : "Οποιος φυλάει τὰ ρούχα του, έχει τὰ μισά. "Εγὼ λέω : "Οποιος φυλάει τὰ ἐκατομμύριά του, τὰ κάνει διπλά !..."

ΑΛΚΗΣ ΘΥΛΟΣ

Λογοτέχνης

— Πολλὰ τὸν πλοῦτον ἐμίσησαν, τὴν δόξαν, οὐδεμία !

ΙΟΛΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ερωτευμένες

□□□

Μοντέρνες καμαριέρες

— Μαρία, εἶχα φυλάξει στὸ ντουλάπι ἕξη σεντόνια λινὰ καὶ τώρα βρῖσκω μόνο τρία... Τι συμβαίνει ;

— "Ετσι εἶνε, κυρία. "Οποιος φυλάει τὰ ρούχα του, ἔχει τὰ μισά !

□□□

— "Ακουσε, Κατερίνα. Μοῦ εἶπαν ὅτι ὁ ἀνδρας μου κάθεται στὰ γόνατά σου.

— Τι νὰ τοῦ κάνω, κυρία ; "Όταν ἐκαθόμουν ἐγὼ στὰ γόνατά του, ἐκουραζόταναι αἰετός ! Γέρος ἀνθρώπος εἶνε !

□□□

— Στην ἐπαρχία :

— Αὐτὴ εἶνε ἡ καινοὺργια καμαριέρᾳ πού σὰς ἔστειλαν ἀπὸ τὴν Ἀθήνα ; "Ελπίζω νὰ μὴ φύγῃ γλήγορα.

— "Ισα με τὸ Σάββατο εἰσάγειτε ἡσυχίαν. Δὲν ἔχει βατόν !

Τὰ κορόϊδα

Ἀγαπητὲς Κυρίες μου...

...Καὶ ἂν δὲν τὸ πιστεύετε, Νὰ ξέρετε πὼς εὐκολὰ ὁ ἀνδρας κοροιδεῖται. Αὐτὸ εἶναι γνωστότατο κ' ἄληθεια παμπάλαια. Μὲ ἄλλους λόγους δηλαδὴ, Ὁ ἀνδρας, ἡ μεσόκοπος, ἡ γέρος, ἡ παιδί, Εἶναι κορόϊδο, πάντοτε, μὲ περικεφαλαία !

Στὸ γυναικεῖο ζήτημα, τὰ κάνει πάντα ρόϊδο. Τὸ ξέρετε δὲ πολὺ καλὰ πὼς λέγεται κορόϊδο, Καὶ ἂν ὑπάρχουν μερικοὶ, πού κοροιδεῖν αὐτοὺς. Καὶ κάνουνε τοὺς Δὸν Ζουάν, νὰ πούμε, τοὺς μεγάλους. Αὐτοί, γιὰ μᾶς τίς πονηρές, Εἶναι κορόϊδα δύο φορές !...

Καὶ εἶναι καταγέλαστοι, ὅσο κι' ἂν κοκορεύονται. Σὰν λέν' πὼς κοροιδεῖν, χωρὶς νὰ κοροιδεῖνται ! Τοὺς παίζουμε στὰ δάκτυλα, διότι ἔτσι πρέπει, Καὶ ἡ γυναίκα, πρὸ παντός, ἂν ἴσως δὲν τὸ ξέρετε, ἱσοπεύει τὸν ἀνδρα νὰ κυττᾷ μονάχα γιὰ τὴν τσέπη. Καὶ νὰ τὸν κόβῃ ἀλύπητα, χωρὶς νὰ ἐνδιαφέρεται, Ἐάν γιὰ κάποιο ἔξοδο, παρὰς τοῦ περισσεύει !...

Τὸ λέει κι' ἓνα γνωμικόν

Σοφώτατον καὶ λογικόν :

«Ὁ ἀνδρας ἐγεννήθηκε, ἀπλῶς, γιὰ νὰ ξεδεύῃ !».

Ὅταν πουλáει αἰσθήματα, μὲ γειά του καὶ χαρά του. Ἀς δειξώμε πὼς πῆγαμε κι' ἐμεῖς μὲ τὰ νερά του, Ἀς κάνωμε τὰ κέφια του, κι' ἂς μὴν τοῦ λέμε : "Οχι, Ὅμως ἂς ἐτοιμάζωμε, κρυφά, καὶ τὴν ἀπόχη. Πού θὰ τὸν πνίξῃ τὴ στιγμή πού δὲν θὰ τὸ προσέχῃ !... Ὁ ἀνδρας, εἰν' ἐφτάψυχος, Κυρίες μου. Ἀντέχει !... Γι' αὐτὸ μὴν τοὺς λυπόσαστε. Καὶ νὰ ἔχετε ὅπ' ὄψει, Πὼς, πρέπει μόνο κάθε μιά, τὸν ἀντρα της νὰ κόψῃ, Γιατί, ἂν δὲν τὸν κόψωμε, τὸ λέω ὑπευθύνως, Ἐάν τυχόν μᾶς βαρεθῇ... τότε, θὰ κ ὁ ψ ἡ ἐκεῖνος !...

Ποῖος ξέρει ; Κάποια Δύναμις τὰ ἔχει κανονισμένα. Κι' ἔτσι, ὁ ἀνδρας, πάντοτε, πληρώνει τὰ σπασμένα ! Αὐτὸ πιά τὸ συνηθίσε καὶ δὲν τὸν πολυνοιάζει, Καὶ ἂν θυμῶνῃ πρὸς στιγμήν, κι' ἂν κάνῃ πὼς γκρινιάζει. Κάντε μιά ὑποχώρησι, ἀπλῶς, στρατηγική. Κι' ὕστερα, ἐπανέρχεσθε δριμύτερες, ἀρκεῖ. Νὰ μὴ σὰς πάρῃ οὔτε μιά, στιγμιόυλα τὸν ἀέρα !... Ἐσεῖς τὸ «βέτο» νὰ ἔχετε. Σηκώστε τὴ παντιέρα, Καὶ θυμηθῆτε πρὸ παντός, πὼς σὲ παλιούς αἰῶνες Οἱ ἀνδρες κυβερνήθηκαν ἀπὸ τίς Ἀμαζόνες !

Ἐχει ἡ γυναίκα ὅπλο της, πάντα, τὴν ὡμορφιά,

Κι' ὁ ἀνδρας, θέλει γαλιριά,

Μὲ λίγα χάδια, εὐκολὰ τὸ κέφι σας περνάτε

Κι' ἔτσι, χωρὶς ἀντίστασι, ὁ ἀνδρας κυβερνᾷται !

Ἀν βρισκετε ἀντίστασι, μὲ λίγη πονηριά

Θὰ τὴν ὑπερνικήσετε, γιατί ἡ κατέργαριά,

(Ζᾶς βεβαίῳ πὼς εἶναι αὐτὸ καὶ νόμος φυσικός)

Ναὶ τὸ σπουδαιότερον, ὅπλο, τῆς γυναίκος !

Γι' αὐτὸ, μὴν τοὺς λυπόσαστε. Διότι, τι θὰ κάνουνε ;

Κορόϊδα γεννηθήκανε, κορόϊδα θὰ πεθάνουνε !...

Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ

□□□

Ξανθοί - Μελαχροinoi

Τί προτιμάτε ; Τοὺς ξανθοὺς ἢ τοὺς μελαχροίνους ;

Ἐδῶ, σασιτίζει μιά στιγμή ὁ γυναικεῖος νοῦς,

Καὶ σκέπτεται καὶ ἀπορεῖ :

Ναί ; ἴσως οἱ μελαχροῖνοι, φαίνονται φλογεροί

Μὰ εἶναι ἀσφαλῶς κακοί. Κι' αὐτὴ ἡ φωτιά κι' ἡ λαύρα

Πού δείχνουν ὅτι ἔχουνε, τὰ μάτια τους τὰ μαῦρα

ἤρβει κακία βέβαια, νὰ λέμε τὸ σωστό

Καὶ εἶναι ἀκόμη κάτι τί

Πού κι' ἄλλη σκέψι απαιτεῖ :

Ἀνδρα, ποτὲ μελαχροῖνὸν, δὲν θὰ ἔβρετε πιστό !...

Αὐτὸ εἶν' ἓνα δίλημμα δυσάρεστο πολὺ.

Ναί ! Οἱ ξανθοὶ πού φαίνονται ἀλλήθινά καλοὶ

Μὲ τὸ ξανθὸ τοὺς τὸ μαλλί, μάλλον εἶναι γελοῖοι

Καί, ὅπως λένε, φυσικά, εἶναι λιγὰκι... κρύοι !...

Ὅσο κι' ἂν προσπαθήσετε τὰ πράγματα νὰ κρίνετε,

Τὸ ζήτημα δὲν λύνεται !...

Γι' αὐτὸ, ἂν σὰς ρωτήσουνε, μιά μέρα, ξαφνικά

ἢ τοῖοι ἀνδρες σὰς ἀρεσουνε, νὰ πούμε, εἰδικά,

Καμιά νὰ μὴ μιλήσῃ

Ἐάν δὲν βρῇ, γιὰ σίγουρο καμμία... μέση λύσι.

Τί προτιμάτε ; Τοὺς ξανθοὺς ἢ τοὺς μελαχροίνους ;

Μπορεῖτε ν' ἀπαντήσετε : Μάλλον τοὺς καστανοὺς !...

Μ.Ι.Α

Τὴν ὥρα πού ἀρχίζε...

Ἡ μία γκυοβερνᾶντα : — "Εγὼ, ξεμπερδεῶ, ἐπὶ τέλους, μὲ τὰ παιδιὰ... Σ' εἶναι μὴνα παπνεύομαι !

□□□

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

Τὰ ὄπλα τῆς γυναίκας

Ἡ γυναίκα ἡ καὶμένη

Πού ἐπλάσθηκε δειλὴ καὶ φοβισμένη

Ἀπ' τὸν ἀνδρα, εἶνε πὺ πολὺ ὀπλισμένη...

Ἐχει ὄπλα, πού ἀξίζουν πὺ πολὺ

Καὶ τὴν κάνουνε νὰ μὴ φαίνεται δειλὴ !...

Λίγο ρίμμελ στὰ μάτια

Καὶ μπροστά της πέφτουνε παλάτια

Κι' ὅσους θέλει ἀνδρες σέρνει...

Λίγο ροῦζ στὰ χεῖλη, φέρνει

Κάθε πόθο φλογερὸ

Καὶ ἡ πούδρα πού ζαλίζει

Καὶ τὸν ἀνδρα αἰχμαλωτίζει

Εἶνε ὄπλο τῆς γυναίκας τρομερό !

□□□

Ἡ Ἀλληλογρα

τῆς Σουφραζέττας

Κυρίαν Λίλιν Ἰακώβιδου-Πα

τρικίου, ποιήτριαν. — Ἐχουν δίκαιο οἱ ἀνδρα

ποι. Ἀφήστε καὶ κανένα ἄλλον νὰ μιλήσῃ !

Κυρίαν Μαρίαν Κοτοπούλη,

Ἐνταῦθα. — Ἐχετε ἀπολύτως δίκαιο. Ὁ κ.

Σαραντιδὴς ἦταν γεννημένος γιὰ μέγας σκηνο

θετῆς. Ἀφοῦ κατάρθωσε καὶ τὸν ἑαυτό του νὰ

σκηνοθετῇ γιὰ σκηνοθετῇ !

Κυρίαν Τοῦλαν Λάωρη, ἡθοποιὸν τοῦ

μελοδράματος. — Ἀκούσατε σπὸν ὕπνο σας νὰ

τρῖζουν τὰ κόκκαλα τοῦ Μπιζέ ; Δὲν ξέρω τί

συμβαίνει, ἀλλὰ καλοῦ-κακοῦ, μὴν ἐναγκαλι

τὴν «Κάρμεν» !...

Δεσποινίδα Λίλιαν Χάρβεϋ, Βαρο

λίνον. — Νὰ μείνετε ἡσυχίαν. Θὰ διαβιβᾶσω τοὺς

χαριτωμένους σας, σπὴν φῆλ σας Δεσποινίδα

Σκαρβατίου.

Κυρίαν Ἀργυρῶ Χαϊροπούλου,

Ἐνταῦθα. — Εἶναι πολὺ φυσικὸ, μὲ σύζυγον

μουσικοσυνθέτη νὰ περνάτε τόσο ἀρμό

νικά !...

Η ΣΟΥΦΡΑΖΕΤΤΑ

Η Ημετέρα

== Μεταξὺ καφφέ
καὶ τσιγάρου ==

Εὐθυμοὶ Διάλογοι

[illegible]

2

2

οι ωμορφες εισαατε πολλες, μα ιατε, αν κα

σημεῖα ζωῆς· δὲν ἀπαν- τάντησε τὸ χάρι
τοῦσε στὰ ἀγωνιώδη θηριώδια τοῦ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΕΣ ΜΑΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

ΟΙ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

20Ν

ΤΙ ΦΟΒΕΡΟΣ, για όποιον δεν τον έχει συνήθειο, ο θόρυβος της γραφομηχανής! Άπορεί κανείς πως τα κορίτσια που την χειρίζονται από την ημέρα δεν έχουν γίνει νευρωστικά ή πως δεν αποφεύγουν από ποικιλόμορφα.

Κι όμως, κι αν ακόμη αυτά τις βασανίζει, κρατούν οι περισσότερες το χαμόγελο στα χείλη και αφοσιώνουν να ε' διολογούν σαν να ήταν μια επιλήξιμη αδυναμία.

Τόχα από τον ιδιον αυτόν πόνο να κρύφουν με χαμόγελο, δι. τις βασανίζει δεν έχουν δημιουργήσει την εντύπωση ότι εργάζονται από ιδιοτροπία, για τα λόγια τους ή...

γιατί πλήττονται από απίτη! Η μεταβολή κάλυπτα ή το μοντέρνο φουστάνι, που αντίγραφο με σπέρτο το τελευταίο παριζιάνικο γριουό είναι, εινε το παραπάνω από πίσω του κρύβεται τις περισσότερες φορές η ανάγκη. Γιατί επί τέλους κάποτε κάποτε διακαυχόντο όλοι πως η φτώχεια δεν εινε τροφή, εν τούτοις οι περισσότεροι δεν παύουν να την θεωρούν στα κατώτατα της συνειδητάς τους ως άτιμοτικό στίγμα.

Τι ύπληρη όλη κανείς στη γενι-tonia και τι θα πη η σεβάστη κυρία Εύθυμία ή ο αξιότιμος απόστολος, αν μάθουν πως τα χρήματα που κερδίζει ένα κορίτσι δεν πάνε στα καλλυντικά, στους κινηματογράφους, στα λόγια—αδιαφορών αν κάθε φόρα φθονιστά επί τέσσαρα πένη χρόνια τις μεταπολεμικές του Φαέδρας—αδ διαφορά καριότσια δηλαδή, αλλά στην μακαλιά ή τον ψωμά; Κι έτσι για να οσδοινα προσήματα, γεννιεται η απειρηλή αυτή εντύπωση που επίτηδες καλλιεργούν, και που έχει δημιουργήσει τις εναντίον τους σταιροφορίες των συντηρητικών.

Βέβαια υπάρχουν και άλλες κόρες ή αδελφές ανώτερον υπαλλήλων ή προϊστάμενων που απαντούν συνήθως ως ιδιαιτέρως γραμματικές διδόντες τους γράμους νύχτων καμιά μέ-αυλότητος ανάγκη να εργασθούν. Άλλα πότες εινε αυτές και τι ποσοστόν αντιπροσωπεύουν στο σύνολον της τά-ξως; Δεν εινε δυνατόν βέβαια να σχηματισθ κανείς μια ακριβή ιδέα για τα κορίτσια που εργάζονται σε γραφεία από τη μειοψηφία αυ-

Είς τα γραφεία εργάζονται κορίτσια καλής τάξεως.—Δουλεύουν όχι για «καλλυντικά», αλλά για μια αξιοπρεπή ζωή.—Συμπληρώνω την σύνταξη του πατέρα μου...— Συνομιλίες με διάφορες εργαζόμενες γυναίκες.

τη, ούτε να τις θεωρήσει ως τον αντιπροσωπευτικό τύπο της δαστυλογράφου.

Οι περισσότερες εινε κορίτσια καλής συχνά οικονομικής τάξεως, αλλά με τόση λογική, που μαρξ στο δίκλημα του υποτιτισμού που οδηγεί στο σανατόριο και της δουλειάς σ' ένα γραφείο, προτίμησαν λογικά το δεύτερο.

με φασουλάδα και δυό δομάτια σ' ένα από-νο και υπάρχει ζωή ανθρώπινη. Γιατί τάχα διαφέρει για λόγους στενωκεφαλίας ν' άρνη-θούμε τη δεστική και να προτιμήσουμε θελη-μιακά την πρώτη; Και γιατί μας μέμονται σαν νάταν έγκλημα αν ζητούμε να καλλιεργή-ψουμε το έπιπεδον της ζωής μας; Ένας εξυ-

τό σ' ανθρώπους που μέσ' στην πόλη, έχουν χίλιες φορές περισσότερο ανάγκη ύγιεινής και άνετης ζωής; Μας κατηγορούν για τα λόγια μας, με κάθε κοινωνική τάξη έχει μια όρισημένη εμφάνιση και όπως δεν μπορεί ένας άνδρας της τάξεως μας να παρουσιάσθ άνε-ριστος και χωρίς κολάρο, έτσι δεν μπορούμε και μες να παρουσιασθούμε άτημέλητες. Και τη στιγμή που θα παίχμε να φορούμε την πολυθρόνη μεταβολή κάλυπτα, αυτοί οι ίδιοι, που τώρα μας κατακρίνουν θα πάναν να μάς δίδουν το χέρι ή θαπαίνουν το γνωστό προ-στατευτικό ύφους, πόντες ακόμη χειρότερο.

—Είμεθα τέσσαρα κορίτσια στην οικογέ-νεια μας, μες έλεγε μια άλλη, και όπως έλασε ήταν τα παιδιά μεγαλώνουν τα έσοδα της οικονομίας αυξανόμενα—όχι μόνο για ιματισμό και διασκέδαση, αλλά και για τροφή και κατοικία. Όταν είμαστε παιδιά λ. χ. κοιμόμαστε και οι τέσσερις σ' ένα δωμάτιο—μά τώρα φυσικά αυτό εινε αδύνατο. Έμ' όσον λοι-πόν ο μισός του πατέρα δεν αυξάνει αναλόγως διαφέρει η ν' αλλάξουμε τρό-πο ζωής—πρώτα όδυνηρό και επί-πονο—ή να προσπαθήσουμε να νεοδύσω-με εμείς με την έργασία μας δι. τη χρεια-σίμας για να εξακολουθήσουμε να ζούμε όπως είχαμε μάθει. Οι συντηρη-τικοί το χαρακτηρίζουν αυτό ως μα-ταιοδοξία, με έμεις χαρακτηρίζουμε ως σκληρότητα το να ζητούν να μάς επι-βάλουν τη στέγη τους άνετους και κάθε ευθείας.

Μία τρίτη σταματά το πονηράριό της για να προσθέτ κι ένδειξη τη δια-μαρτυρία της για όπως βλέπουν ν' ε-ποικελισουν τη γυναίκα από το γραφείο. —Λένε πως ο μισός μας παθαίνει σε «κρεντά» με νομίζω πως αυτός απ' το ψωμί και το νερό όλα τ' άλλα θα μπορούσαν να μπειν στον κατάλογο των περιττών πραγμάτων, που όμως εινε ά-παράτηρη στη σημερινή εποχή. Νά, το κολοκυφρέ π.χ. μάς λένε ειδικά οι παπ-πιδες μας το άγνωστο και άρμόνι-ζονταν κατά τη διαρχειομηνιά σ' ένα έ-παλό μαργαρί, μά τώρα ποιος θα το μισού-σε ν' άπατηρήν να το κατανοήσουμε.

Εκτός όμως από το πλήθος των κοριτσιών που εργάζονται άσπλη για να καλλιεργήσουν [ΣΥΝΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 10ην ΣΕΛΙΔΑ]

«Η σύνταξη του πατέρα, μάς λείει κόρη εκαιδευτικού, φθάνει βέβαια για να ζήσο-με—άλλα υπάρχει ζωή και ζωή! Υπάρχει ζωή

προς καλής βασίλειας ήθελε ο χωριάτης να τρών καθε έβδομάδα όρνιθα γιατί οι μεγάλοι φτωχίς κοινωνιολόγοι μας το απαγορεύουν αυ-

ΔΡΑΜΑΤΙΚΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ Η ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΗ ΤΩΝ ΠΑΓΩΝ ΣΥΛΒΕΣΤΡΟΥ ΜΟΥ'

ΣΚΕΠΤΕΤΑΙ άδωκα Κάποιος τον δι-μορφο ξένο; μουρμούρισε μια φωνή βασιεί και βραχνή, που ενερμονίζε-ταν περίφημα στην ήσυχη μονοτονία της παγωμένης έρημιας, εκεί κάτω, στον Πόλο.

—Κάποιος προσπαθεί να ξεχάσει, αλλά πο-νεί δυνατό, που δεν τ'όν βλέπει να ξαναγυ-ρίζει, άπαιτουν μια άλλη φωνή πιο άρροστη και γλυκιά.

Από γυναικεία, κομμένες στις παχειές γυνότες τους, στέκονταν όρθες—δύο μαύρα σιμάδια μέ-αυς από άπαιτουν άσπάρτα των χειμωνιάτικων πατών.

—Μο έλπε, ξαναμύλησαν ή δεύτερη φωνή: «Θά ξανάβρω πριν λιώσουν οι πάγοι» περμή-με». Τόν περιέμενε όλον των χειμώνα. Τώρα είμαστε στις παραμονές της άνοιξης. Όλα το λένε: ή γλυκύ του άέρα, που χυλιδει το πρό-σωπο, άντις το να διακρίνει, ο ήλιος που λύνει στον καταγάλανο οράνον, ο πάγος που λύνει: κάτω απ' τα πόδια μας... δικα... Κι' έβλεπε για πολύ τον όρβιστον. Κάλ δεν Τόν είδα, δεν είδα

τη σωστή και μεγάλη σκούετα του ελκίφρου Τ ο υ, δεν άκούω τα χαριτωμένα νεοδονήματα των σκυλιών, πούχρονται από πέρα. Κ' ή καρδιά μου εινε θλιμμένη, τα μάτια μου δακρυζόμενα, γιατί νοιώθω πως μ' έχει ξεχάσει, ξαναδύσκου-τας τις γυναίκες της ράτσας του.

Έκείνη που μύλοις, άναίχως το βράρ της κεφάλι. Είχε τα μάτια γλυκά και λαχπερά, πάνω στο μαλακρονό και πλατύ σαν τόν 'ν-δον, αλλά κάπως πιο λεπτό, πρόσωπό της' ή μύτη της ήταν μικρή, αλλά όμορφη και τα χείλη της άνοιγαν για να φανούν δυό σειρές από άσπρινα δόντια.

Η άλλη όρβιστος τούς όμοις της με μια χει-ρονομία άδυναμίας και τράβηξε κατά την καλύβα της με το βράρ της βήμα, που άποτυπωνόταν καλύβα πάνω στο χιόνι.

λές σελίδες με το μαύρο και σφυρτό γράφιμό της. Μία μέρα, καθώς περνούσε από κοντά του, της ήρθε να φωνάξει: «Καθώς το χιόνι, που είν' άπάνω του γραμμένα χιλιάδες βήματα!».

Ο άλλος γύρισε και την κούταξε. Μιλούσε λιγάκι τη γλυκιά και άγρια γλώσσα της. Χα-μογέλασαν κ' οι δυό. Έκείνη τον άγάπησε μ'έλη τη δόνησι της πρωτόγνωρης κ' άγνης καρδιάς της, που δεν ήξερε την προσοχή και το φέμα.

Όταν έλασε έφραγε, της υποστήθηκε να ξανα-γυρίσει πριν την καλύβα.

Η μορφή στήλη παλινός κ' Έκείνος δεν φαινόταν. Μ' άνησυχία ή Ράνα έρρινωσε τη φωνή, που έτοιμαζόταν να νύνη το καλο-καριάτικο φουστάνι της. Η έξοτα του ήλιου γινιόταν κάθε μέρα και πιο δυνατή.

Κ' οι έλπίδες της έλυνον μαζί με το χιόνι. Ξαναγύρισε στην καλύβα. Ήταν ή ώρα του φαγητού. Η Ράνα κούταξε με τρόπο το κοι-μάτιο των πατών που άποτυπωνόταν σιγά σιγά κ' ακουλοθόσαν το όρβιο των νεφών.

Το καλοκαίρι έρχόταν... Δέν φαινόταν. Μ' άνησυχία ή Ράνα έρρινωσε τη φωνή, που έτοιμαζόταν να νύνη το καλο-καριάτικο φουστάνι της. Η έξοτα του ήλιου γινιόταν κάθε μέρα και πιο δυνατή.

Κ' οι έλπίδες της έλυνον μαζί με το χιόνι. Ξαναγύρισε στην καλύβα. Ήταν ή ώρα του φαγητού. Η Ράνα κούταξε με τρόπο το κοι-μάτιο των πατών που άποτυπωνόταν σιγά σιγά κ' ακουλοθόσαν το όρβιο των νεφών.

Το καλοκαίρι έρχόταν... Δέν φαινόταν. Μ' άνησυχία ή Ράνα έρρινωσε τη φωνή, που έτοιμαζόταν να νύνη το καλο-καριάτικο φουστάνι της. Η έξοτα του ήλιου γινιόταν κάθε μέρα και πιο δυνατή.

Κ' οι έλπίδες της έλυνον μαζί με το χιόνι. Ξαναγύρισε στην καλύβα. Ήταν ή ώρα του φαγητού. Η Ράνα κούταξε με τρόπο το κοι-μάτιο των πατών που άποτυπωνόταν σιγά σιγά κ' ακουλοθόσαν το όρβιο των νεφών.

ο Νίρκου, ο πατέρας της Ράνα, σπρώχθηκε μ' έ-ποισμότητα και είπε: —Κάποιος έχει ν' άναγκάσει ένα εύχρηστο νέο στη φυλή. Η κόρη της Ράνα, που έλασε τα δεκαπέντε, θα γίνει γυναίκα του καλύτερου κυνηγού μας, του Σίνουκ. Ο Σίνουκ μίλησε ση-μέρα στο γέρο-πατέρα της κ' ο γέρο-πατέρας, ευχαριστημένος, είπε το καί. Λοιπόν, άς χα-ρίσουμε κ' άς έτοιμάσουμε τις γιορτές.

Φωνές χαράς υποδέχτηκαν τα λόγια του γέ-ρου. Η Ράνα στα πρώτα λόγια του πατέρα της άναγκάσαν, αλλά άπαι να σπρωχθί βίαια και ν' άρνήθη, έκείνη χαμήλωσε άδωκα το κεφάλι της.

Ίστερα ήλθεν ή νύχτα, ή φωτεινή και μο-στηριακή νύχτα του Πόλου. Ο καλνέας γύρισε στην καλύβα του. Τις χαρούμενες φωνές και τα τραγούδια διαδέχτηκε με τραυματική σιωπή.

Μόνο ή Ράνα και ο Σίνουκ είχαν μείνει έξω. Δέν έλεγαν τίποτα. Η Ράνα φαινόταν ν' άρνηθί την παρουσία του Σίνουκ, χαμένη στ' όνειρό της. Άδιόφορη για το κάθε τί, που δεν ήταν ή άγάπη της, άκουγε τα γλυκά λόγια του κυ-νηγού, που ήθελε να της δείξη την άγάπη του.

Σε λίγο η Ράνα, καθώς έβαινε μόνη, κα-τάλαβε τότε τι μεγάλη βία της έχρόσαν νά κείνη. Η άνηση σ' αυτόν τον έξωτον άνδρα, ενώ εινε άκείνος τόσο άρτια λόγια άγάπης σ' εινε δεχτή τού του σσρά και άγνοια έρωτικά χάδια, κ' ή καρδιά της ήταν γεμάτη απ' την άσημαμένη ελπίδα...

Χώρισε μέσα στην καλύβα και πήγε να κα-θίσει κοντά στη φωτιά, πούθονε σιγά-σιγά. Μία μεγάλη άδυναμία της έπιασε. Έβλε, από πέρα, άκούονταν οι κρότοι του σπαζήματος των πατών.

Ο έβρος περνούοντας της είχε πη: «Η πα-τρίδα μου εινε εκεί κάτω, πολύ μακριά, πέρα απ' τα νερά...» Η Ράνα κούταξε με χαμόγελο το παγωμένο ποτάμι. Μία άκαλόγητη έλπίδα γεννιόταν μέσα της. Έτσι, ακολουθώντας την ποταμιά, νάφτανε ποτέ στη χώρα του άγνω-μμένου...

Έβρεξε πός το ποτάμι. Άφου τα χιόνια έ-λυνον κ' έκείνος δεν έρχόταν, θά πήγαινε έ-κείνη να τον βρή. Είπεν άκούσει πως πολλές φορές οι παγετώνες πήγαιναν πολύ μακριά, προτού λιώσουν, παρακαυμένοι απ' τα νερά. Η

Ράνα ήθελε να διαλέξη ένα απ' αυτούς και ν' άρνηση να την πάρη στο μακρινό του ταξίδι. Για πολύ έτρεξε πηρόνας πάνω στα κομμάτια των πάγων.

Όταν έγινε πρωί, ή Ράνα έβλεπε να φοβά-ται. Βρισκόταν πάνω σ' ένα τραχύτο κομμάτι πάγου, που ακολουθόσε το όρβιο των νεφών. Πέρα της, άλλα κομμάτια χυπόσαν το ένα πάνω στ' άλλο κ' έσπάζαν. Σε λίγο πίσω της χάθηκαν όλα τα γνωστά της μέρη. Έλπιζε να ξαναγυρίσει, αλλά πώς μπορούσε τώρα;

Έτσι, άφου έκρινε την ελπίά της, την είχε ξεχάσει, έκείνη δεν θά νινόταν σ' άλλον. Τώρα, στη φυλή της, άνησυχούσαν όλοι γι' αυ-τήν. Ο πατέρας, ή καλή Μάρια, ο Σίνουκ, ο άρ-ραβιστακός... Άλλά τί την έμελεσε—ώρα πάλι έκείνη ή ακολουθόσε τη μοίρα της πάνω στους πάγους.

Τρεις μέρες και τρεις νύχτες πέρασαν έτσι. Το κομμάτι του πάγου, που βρισόταν ή άνοι-ρη, λιγόστευε σε κάθε στιγμή. Ο ήλιος, άμει-λικτος, το πυροπόλεσε με τις θανατερές του ά-χτιδες. Και τώρα δεν είχε μείνει παρά ένα μικ-ρό κομμάτι, σαν μια βάρκα, που χυπόσανε πάνω στα νερά όλόένα και πιο τριγύρω.

Ο ήλιος φώτιζε τοια άγνωστα πιά. Η Ράνα έτρεπε. Η πενία, ο πυρετός, ο φόβος έκαναν τα δόντια της να γινούν δυνατά.

Η νύχτα ήρθε πάλι. Ο όρβιστος καθρεφτιό-ταν στο παγωμένο νερό και σ' άκτίρια χόρσαν μέσα στα κρύατα. Ο πάγος έλυνε... άδωκα λίγες όρες και θά βυθίζταν για πάντα στα βόθρ μαζί με το ζωντανό πρσίον του.

Τέλος ή άσχη φάνησε πάλι. Η Ράνα, τρα-λαμμένη σκεδόν, χαμογέλασε.

Ο πάγος εινε τώρα έκείνος τόσο, που να μορφή να την κρατάει άδωκα στην επιφάνεια. Σπριντάνει. Τεντώνει τα μυράκια στον ορβανό.

«Σ' άγαπώ, μουρμούριζε, σ' άγαπώ. Το χιόνι έλυνε και ο δέν ήρθε». Ροζομυαί να σε βρω, γιατί σ' άγαπώ και με περμήνει...» Το κομμάτι του πάγου βυθίζετα πάντα. Τέ-λειωνε... Το νερό γλίερει τα πόδια της έρω-τεμένης, και, σε λίγο, έληφαντα καπνίζουν το φτωχό σώμα, που χάνεται για πάντα.

Και το ποτάμι τρέφει πάντα γαλήριο, άργό, μεγαλόπρεπο, άβυσσόρο...

Σ. ΜΟΥ'

ΤΥΡΑ ΑΠΟ ΤΑ ΕΙΚΑΝΑΤΑ ΤΟΥ ΒΑ'ΝΤΜΑΝ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΜΙΑΣ ΕΠΙΠΟΛΑΙΑΣ

ΤΟΥ ΛΟΥ'Ι ΛΑΤΖΑΡΥΣ

[Ση] Παρίσι προσκόλλει τελευταίως χρονοτήτην συγκελήνη ή άνακαίνισμα μιας ορκεστικτής σειράς έγκλημάτων ένος νέου λαοπού: το έργασμόν Κάρτερ βόλινγκτον, μεταξύ των δι-μύων του όποιου περιλαμβάνονται και άρκε-τες γυναίκες. Παίρνοντας άφορμήν από την έπισημολόγησιν με την όποιον πολλές γυναίκες σχετίζονται με άρκετους άνδρες, ο περ-σικός Γάλλος εθνομάρτυς κ. Λατζάρυς έ-γραψε το ακόλουθο χαριτωμένο εθνομάρ-φμα:

ΕΤΑΡΘΗ.—Η μοιά, άσφαλώς, θα έλεγε πως έχω άδικο, Άλλά θα φροντίσω να μην της πώ τίποτε. Είκα ελγύνει και την άγαπή μου. Άλλά δεν ειναι καθόλου συγχροισμέ-νη. Άλλα από την χρονολογούται από το 1900, δηλαδή από τον κατακλυσμό, από τον καιρό που φορούσαν κορσέδες και κα-πέλλα με φτερά. Θά έλεγε: «Πώς! δέλε-μα τη συντροφία ένος άνθρώπου, για τον

όποιον δεν έέρει τίποτε και ο όποιος ούτε καν στο παρουσιάζθηκε; Τρελλότητες, κό-ρη μου!»

Τραγουδίες τον Φάουστ ο μαμά: «Μοδ έπιτρέπεται, άδραμα μου δεσποινίς να σός προσφέρω τον βροχιόνά μου, για να περ-πατήσουμε;—Όχι, κύριε, δεν είναι άσφα-λάς ειναι μοντέρνο, Μοντέρνο, να! Η μα-μά δεν ειναι καθόλου μοντέρνα. Έγώ εί-μαι πολύ. Όταν κάποτε άκούσα κάποιον να με ρωτά πίσω καθώς κυτούσα σε μία βιτρίνα: «Σας άρέσει αυτό το καπέλλο, δε-σποινίς»; γύρισα και του άπάντησα: «Μά-λιστα, κύριε». Γιατί το καπέλλο ήταν πολύ άραιο... και ο κύριος.

Πιστών να ήταν αδόξως, αλλά είχε δύο φλογερά μάτια και ήταν καλον-τυμένος. Μοδ έσκαίετο: «Τό αστόχητο μου ειναι έκείνο έκεί στη γωνιά. Μήπως έλπιζε όρες και θά βυθίζταν για πάντα στα βόθρ μαζί με το ζωντανό πρσίον του.

Τέλος ή άσχη φάνησε πάλι. Η Ράνα, τρα-λαμμένη σκεδόν, χαμογέλασε.

Ο πάγος εινε τώρα έκείνος τόσο, που να μορφή να την κρατάει άδωκα στην επιφάνεια. Σπριντάνει. Τεντώνει τα μυράκια στον ορβανό.

«Σ' άγαπώ, μουρμούριζε, σ' άγαπώ. Το χιόνι έλυνε και ο δέν ήρθε». Ροζομυαί να σε βρω, γιατί σ' άγαπώ και με περμήνει...» Το κομμάτι του πάγου βυθίζετα πάντα. Τέ-λειωνε... Το νερό γλίερει τα πόδια της έρω-τεμένης, και, σε λίγο, έληφαντα καπνίζουν το φτωχό σώμα, που χάνεται για πάντα.

Και το ποτάμι τρέφει πάντα γαλήριο, άργό, μεγαλόπρεπο, άβυσσόρο...

ΠΕΜΠΤΗ.—Πόσο ειναι άσκητικός. Δεν μου άρέσει και πολύ το αστόχητο. Έχει την εμφάνισή ταξί, που τοόκοιαν με-ταπορές. Άλλά μου έβγινε πως το είχε δανεισθή από κάποιο φίλο του, γιατί το δικό του έπισκευάζονταν. «Ελπίζω, προσέ-θεσε, πως αόριο θα είναι έκείνο. Λοιπόν αν θέλете, θα μπορούσα να σός πώ σ' ένα

ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

ΤΟ ΨΥΧΝΙΚΟ ΤΡΙΓΩΝΟ ΑΠΟ ΤΗΝ... ΑΝΑΠΟΔΗ

ΕΞ ΑΦΟΡΜΗΣ ένος άμερικανικού φίλου που παίζετα κατ' αυτός στο Παρίσι με έξαρρητική έπιτυχίαν όπό τον τίτλον «Γυναίκα παχι-νία», ο γνωστός Γάλλος συγγραφέας Άν-τρέ Μαρούα, δημοσιεύει εις Παρισίον πε-ριοδικόν το ακόλουθον ένδιαφέρον άρθρον: «Η πολυγαμία ειναι μέγα άμάρτημα. Τολλάχιστον έτσι άθεωρητό την εποχή του Μολιέρου. Βλέποντας αυτό το φίλι, σχη-ματίσετε τη γνώμη ότι ή σημερινή Άμερι-κή σφάρετα με περισσότερο έπιείκεια στους πολυγαμους. Ο καταμεριμός της έσο-σας ειναι άνμος των νεωτέρων κοινωνιών και το άνάγκωμα της συντροφού του βίου, όπως και τα άλλα, τείνει να διαερσεί. Ο σημερινός «μπίγες-μάν» δεν μπορεί, αν άγαπά, να στερηθή τη γυναίκα του, αλλά χάνει έξ ίσου τα νερά του, όταν τον χωρί-σουν από την γραμματιά του. Απ' τη πιά δεν ειναι άπλη δαστυλογράφος, αλλά προ-γιστικός φύλας άγγελος. Τό γινώζει δ-λα, τή προλαβάνει όλα, τή διορδώνει δ-λα. Το κακό ειναι ότι με το να ειναι κανείς δαστυλογράφος, δεν παύει να ειναι και γυ-ναίκα. Αν ή σύμπροσος της δουλειάς έ-ρωτευθί τον άνδρα με τον όποιον συνερ-γάζεται, θά σχηματισθή ένα άλλόκοτο «τρίγωνο». Απ' την ελπί ή περίπτωσις που μάς παρουσιάζουν κατ' άνωμαία παχι-νία».

«Ένα καινούργιο Άμερικανικό φίλι γεμάτο αίσιοδοξία και εὐθυ-μία: «Γυναίκα Παιχνίδια».—Ένα πρωτότυπον «τρίγωνο» μετα-ξύ άνδρος, γυναίκας και έρωμένης.—Πρωταγωνιστούν ο Γουόρ-νερ Μπάξτερ και ή Λορέττα Γιούγκ.

«Υστερα από ένα σκανδαλώδες φίλι ή Στήβ, πολύ τιμία έν προκεμένο, φεύγει και στέλνει την παρατήρησιν της στο νοσο-κομείο.

που γοητεύει εύκολα τις πελάτισσές του. Η άτιμωσσυρα, ή έρμηγία των δευτερε-ωντων ρόλων, οι λεπτομέρειες του νοσοκα-

Γιατί όχι και το...ανάποδο του Ψυχικού τριγώνου; Ένας άντρας με δυό γυναίκες: αυτή είναι ή ύ πάθεσις ένος Άμερικανικού φίλι

κομείο. Ο δόκτωρ Λούις άπελφείτα. Τι-ποτέ δεν τον παρηγορεί. Μία νέα βοηθός δεν άά έξη την τεχνική του και της λυή-θεως του. Χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα του υποφέρει. Υποφέρει άκόμη περισσότερο όταν μετά πολλές ημέρες έα-μαρτίσκε κεράτο τον άνδρα της και μαθαί-νει ότι ή άλλοση ήλ έφείλεται στην έ-πιτοφή της Στήβ. Τώρα ειναι ή σειρά της να έγκαταλείψη το σπίτι και να πών στο θέατρο, που χάνει το κέρι του τελείως και ή γυναίκα

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Δύο περίφημες χορεύτριες

Την μία από αυτές την βλέπετε τις την εί-
κονα: είναι η μίς Κέττυ Μάρκα. Άλλα και
την άλλη: επίσης είναι η... Χρυσανθή που
η χορεύτρια κρατεί στην αγκαλιά της. Η
Χρυσανθή και η Κέττυ Μάρκα γυαλίζουν κόσμο
στο Λονδίνο, και οι άγγλικοι εφημερίδες
δημοσιεύουν την φωτογραφία τους.

Μικρά Περίεργα

□ Ο θερμότερος τόπος του κόσμου βρίσκεται
στη νοτιοδυτική ακτή της Περαίας, κοντά στον
Περαικό κόλπο. Εκεί, επί ορεινών μέρες συνε-
χώς, κατά τους μήνες Ιούλιου και Αυγούστου, το
θερμόμετρο δεν πέφτει από τους 100 βαθμούς μέ-
ρα και νύχτα.

□ Δυσκόλως λίτρες ροβότιστα χρειάζονται για
να φτιαχτεί μια ούγγια ροβότα.

□ Το έντονο έμβλημα της Ιταλίας είναι ο κρι-
νος.

□ Στην Κίνα, όποιος έχει γυνή εύκολοτατα
μπορεί να δραπετεύσει, όχι κανείς δεν δίνει πατάρι
σε εκείνον που έχει θυγατέρες. Κι' αυτό γιατί τα
παιδιά είναι υπεύθυνα για τα χρέη του πατέρα των
και του παππού των άμα, ενώ οι γυναίκες δεν
ευθύνονται παρά μονάχα για τα χρέη των συζύ-
γων των.

□ Ένα ισχυρό μικροσκόπιο έχει μεγεθυντική
δύναμη 10.000 διαμέτρων. Μπορεί δηλαδή να κά-
μει το άφικτο 10.000 φορές μεγαλύτερο απ' ό-
τι είναι.

□ Στη Νέα Υόρκη έφτασαν 36.000 φτωχοί
σε κάθε εκατομμύριο.

□ Σφαγμένα όπλα διαφορετικές πρώτες όλες
χρειάζονται για την κατασκευή ενός πιάνου. Τις
πρώτες αυτές όλες τις παράγουν 16 χώρες και
τις καταργούν 45 διάφορα έργοστάσια.

— Στην Κίνα, όταν μια χήρα γίνη 50 ετών
χωρίς να έσπαντρευσή, παίρνει δίπλωμα τιμής
από την κυβέρνηση.

ΕΝΑ ΑΡΧΕΤΑ ΣΟΦΩΝ ΜΕΤΡΩΝ

ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΘΑ ΕΦΘΔΙΑΣΘΟΥΝ ΜΕ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ ΥΓΕΙΑΣ

Λοιπόν οι Γάλλοι θα εφοδιασθούν με βιβλιάρια
υγείας: Αύτη τοόλμησαν σκεπταίνε να είναι ή άποψη
του Μάρκ Ρυκάρι, ύπουργου της Δημόσιας Υ-
γείας.

Ίδου δέ οι σχετικά δηλώσεις, εις τας όποιες
προέβη:

«Έχω άσכולήρη ιδιαίτερως με τό ζήτημα των
βιβλιαρίων υγείας. Η άφελμότης του βιβλιαρίου
αυτού είναι βεβαίως εις όλους καταφανής, διότι
έτσι θα παρακολουθήται επιμελεστον ή υγεία
του παιδιού, από την στιγμή της γενήσεως του
και καί όλην την διάρκεια της ζωής του. Έγω
δέ την προτιμώ, πώς τό μέτρον αυτό δά συντελέ-
ση πολύ στή βελτίωση της ράτσας μας.

«Νήν, τό μέτρον αυτό έχει υιοθετηθή από πολ-
λά διαμερίσματα της Γαλλίας, άπ' όπου και λα-
μβάνω καθημερινώς συγχαρητήρια.

«Δέν είναι δέ μακριά ή ημέρα, κατά την όποι-
ον τό μέτρον αυτό θα γενικευθή σ' όλη τη Γαλλία,
για να άποτελέσση την βάση της υγειονομικής α-
μύνης των Γάλλων».

ΤΙ ΦΟΡΟΥΝ ΣΤΗΝ ΕΛΒΕΤΙΑΝ ΟΤΑΝ ΠΑΤΙΝΑΡΟΥΝ...

Η μόδα κανονίζει την εμφάνιση της γυναίκας σ' όλες της τις εκδηλώσεις: Ίδου, λοιπόν, τό
πλευσταίον μοντέλο, άς τό είπωμε, φορέματος για κείνες που πατινάρουν. Ένεφανίσθη μ'
αυτό στην ΈΑΒετία ή πογκόμοση προπολήτρια του πατινά μίς Μόλλετς.

Ο επίλογος ενός έρωτικού δράματος

ΑΚΡΙΒΩΣ πρό ενός έτους, ένα έρωτικό δρά-
μα, συνέβαινε στον Παρισινό οδόν, με ήρωας
την κυρία Ειρήνη Σμεντέρ, σόζου γυναικότ Γάλ-
λου διαμνησίου και τό κ. Πολ Λαζάρ, καθηγητό
σε μια σχολή άεροπόρων...
Άλλα άς τό πάρουμε άπ' την άρχή...

Παλιό είναι ή κυρία Ει-
ρήνη Σμεντέρ: Κέρη τό κ.
και της κ. Σαππελλού, καθη-
γητόν της μουσικής, άρ-
χι-σε από πολύ νωρίς να μαί-
νει και από λίγον καιρό έγι-
νε ή καλλιτεργή μαθήτρια
των γονέων της. Άλλά οι
τα σικά οι μουσικές «γράμ-
μες» άρχισαν να της παί-
νυνται μονότονα. Ύναφεν-
σαν άλλα παρρημένα.

Άργότερα έστρεψε να γνω-
ριστή με τον νεώτερον κ.
Σμεντέρ, που την άγάπησε
άμέσως και την ζήτησε σέ
γάμο. Έκείνη, νομιζοντας
πως την άγαπούσε, δέχτη-
κε την πρότασή του. Καί
καθώς είχε μεγάλη κλίση
στο κάθε τι, μπόρεσε να
επιτρέψη στον έαυτό της
την πολυτέλεια να πλοστα-
ρη.

Καθηγητής της ήταν ο κ.
Πολ Λαζάρ. Καί τόσο ή
Ειρήνη έρωτεύθηκε τον δα-
σκαλό της, κατά έτη διό-
κωλα χρόνια νεώτερός της
όστε πέσει τό «Ιούλιον»
της ζήτηση διαζύγιον.

Έν τή μεταξύ, όμως, ό
άρατος Παύλος είχε άρ-
χι-σει να βαρύνεται την κατέ-
σται αυτή και ζήτησε ν' ά-
παλλαγτή άπ' τό άνευθύμη-
το βάρος της έρωτικής του
προσφοράς, αλλά ή
«σο» είχε έρωτηθή μιά μικρούλα, που σάπνευ-
ε να γίνη καλή γυναίκα του.

Άλλά ή Ειρήνη δέν ένοχούσε να παρατηρή-
τόσον εύκολα, κι' άπορ κατάλαβε πως δέν μπο-
ρούσε να γίνη τίποτε, σέ μια πτήση της πυροβό-
λης τον έραστή της και τον έαυτό της. Άλλά
ούτε ή ένας ούτε ή άλλος σκευδαίθηκε, και ό

Η Ειρήνη Σμεντέρ στο έδωλό της καθηγουμένης.

Πολ κατάφερε να προσγειώση τό άεροπλάνο στις
αγγλικές ακτές της Μάγχης.
Αύτη είναι ή ιστορία, ή συνέχεια της όποιος
γράφτηκε προχθές στο Κικουργιότιναιο του Πα-
ρισιού. Η δική προκάλεσε τό ενδιαφέρον όλων
των Παρισινών, ό όποιοι κατέβηκαν την α-
πόρρητον αλυσίδα τό δικαστηρίου.
Έίλος, ύστερ' από δύο ήμερας άγωνία, εγγί-
κε ή άπόφασις.

Δι' αύτης ή κ. Ειρήνη Σμεντέρ εκπρόσωπο ά-
θά, διότι της καταλογίσθη πλήρης σύγχυσις.
Έν τή μεταξύ ό σύζυγος έομνήθηρε. Άλλά
ή Ειρήνη δέν θέλει να γυρίση κοντά του.
Πώς τό παρύν θα πεί, να άπαυσηθή κοντά
στον νεώτερό φράδεο που την περιποιήθηκαν
τόσο, όταν προσγειώθηκεν στο χωριό της, τραν-
ματίας αυτή κι' ή έραστή της, πρό ενός χρό-
νου.

Άρραβωνιασμένη χωρίς να τό ξέρη...

Η ώραιότατή Άμερικανική στήρ μίς Ρούθ
Τσάττερτον.

Η μίς Ρούθ Τσάττερτον, ή χαρισμένη δεν-
τάτα του Χάλλιγρον, έπαιε ήμια άπάτης, ή ό-
ποια της άσολήσε δυνάτες ένοχλήσεις.

Πρό όλων, εγγαλή, ήμερον, ή έφημερίδες
άνήγγειλαν ότι ή έν λόγω είχε άποβιβά-
σθη εις Μάλεζαν, όπου προσεχώς θα ύπαλειθαί-
το τον ανδρά Κίρλως Φρέϊτς Μάρτιν, ένα πολύ
πλούσιον αγγέλιον έμπορον. Οι έφημερίδες της
Μάλεζας έδημοσίευαν τό πορτραίτο της και
πολλές ανεντεύξεις της.

Άλλά ή μίς Τσάττερτον εφύρισκεται τόχα εις
τό Λονδίον. Ποτέ δέν πήρε τό πλοίο για την
Μαλέρια και — τό περιεργότερον — δέν γνωρίζε
καθόλου τον ανδρά Μάρτιν. Έπί πλέον, δέν έχει
καμιά άρετή να παρρησάγη.

Τό μόνον, που την ενδιαφέρει είναι ή φωτο-
γραφία «της», που δημοσιεύθηκε στην Μάλεζα,
γιατί θα ήθελε να μάθη με ποιά μορφή ή λεγο-
μένη Ρούθ Τσάττερτον, που έχει στην άγκαλιά
της την άγαπημένη της σκελίτσα Μίτσι, που έλο
τό Χάλλιγρον γυναική.

ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

ΣΚΕΨΕΙΣ ΔΙΑΣΗΜΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Τό πιο άγαστητό πλάσμα είναι εκείνο για τό
όποιο ύποφέρουμε περισσότερο. Κάθε τι που προ-
έρχεται άπ' αυτό μας ενδιαφέρει, κι' ή ύπαρξις
του δολώρηται μάς άσπασχίως.

[ΚΟΜΗΣΑ ΝΤΙΑΝ]

Τό πιο κόκορ καταπνύνεται και βρίζουν τον Ε-
ρωτα. Στο τέλος πάντοτε σ' αυτόν προστρέχουν
όλοι για ν' άντλήσουν την δύναμη και τη φλόγα της
ζωής.

[Κυρία ΑΝΚΕΡΜΑΝ]

□ Η παραφορά, τό πάθος, ό σφοδρός έρως,
σπατάως δίνουν την εύτυχία. Ο έρως τας να την
δινή κάποτε. Η φύλας όμως, ή ήρωα που άφωσιω-
μένη φύλας, είναι εκείνη που έξασφαλίζει κατά κα-
νόναν την εύτυχία.

[Κυρία ΤΑΛΕΥ-ΡΑΝΑΟΥ]

□ Η φύλας κι' ό έρως είναι δύο αίσθημαα που,
μολονότι σφράν συγκύπτουν, διατηρούν όμως άνά-
στον χαρακτήρα τους και σφάδον άκόντως άντιπα-
χόνται. Ο έρως είναι συνήθως ό επιθυμώμενος. Η
φύλας προσπαθεί να άμυνήται και να διατηρήση ό-
τι ό έρως διεκδικεί με πείσμα.

[ΕΛΕΩΝΔΡΑ ΔΟΥΤΣΕ]

ριστού. Η δική προκάλεσε τό ενδιαφέρον όλων
των Παρισινών, ό όποιοι κατέβηκαν την α-
πόρρητον αλυσίδα τό δικαστηρίου.

Έίλος, ύστερ' από δύο ήμερας άγωνία, εγγί-
κε ή άπόφασις.

Δι' αύτης ή κ. Ειρήνη Σμεντέρ εκπρόσωπο ά-
θά, διότι της καταλογίσθη πλήρης σύγχυσις.

Έν τή μεταξύ ό σύζυγος έομνήθηρε. Άλλά
ή Ειρήνη δέν θέλει να γυρίση κοντά του.

Πώς τό παρύν θα πεί, να άπαυσηθή κοντά
στον νεώτερό φράδεο που την περιποιήθηκαν
τόσο, όταν προσγειώθηκεν στο χωριό της, τραν-
ματίας αυτή κι' ή έραστή της, πρό ενός χρό-
νου.

Άργότερα...ό έρωτας...

ΦΡΑΝΣ ΝΟΥΕ

Η ΠΕΡΙΦΗΜΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΣ ΝΤΥΝΜΠΑΡΟΝ

ΜΕΓΑ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΟΥ ΠΩΛ ΡΕΜΠΟΥ

Η κόρησος Ίωάννα ντ' Μπαρόν, της ό-
ποιας την πολυπόρρη ζωή άρχίζοντες δημο-
σιεύσεις καταγράφουν, ήταν μιά περίφημη Γαί-
λις έταίρα και τελευταία εύνουμένη του βα-
σιλέως Λουδοβίκου 15ου.

Η καταγωγή της άποτελεί μέχρι σήμερα
άκόμη μυστήριον. Πάντως, κατά γενικήν πα-
ραδοχήν, ήταν κόρη μιάς φτωχής επαρχια-
κούσας της Άνωσ Μπεκί, και πιθανώς του
αββα Γκομάρ ντ' Ελμπερνόν, ό όποιος και
την ύπεστρεψε πολύ στα πρώτα της χρόνια.

Τό όνομά της ως κόρησος Ντυνμπαρόν τό
βρέθηκε κάποιον δειματοκόκκον Γουαταύιν που
έμενε χωρίς έπίσημη έρωμένη μετά τον
θανάτον της κυρίας Πομπαδούρ.

Κατά τά έξ χρόνια, που διετέλεσε έρωμένη
του Λουδοβίκου, ή κόρησος ντ' Μπαρόν έλεγεν
έξασκήσει μεγάλην επιρροήν στην καθόλου
ζωήν της Γαλλίας και έμενε μυστική ή πολυ-
τέλεια, με την όποιαν ζούσε.

Μετά την μεγάλη Γαλλική Έπανάστασις κα-
τέφυγε στην Άγγλία, άπ' όπου γύρισε άργό-
τερον πάλι στη Γαλλία.

Άλλά συνέλησθη με την κατηγορία της
επώνην έρωμένης του τυράννου, κατεδικάσθη
εις θάνατον και εκτελεσθήκη την 8 Δεκεμ-
βρίου τό 1793.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΜΙΑ ΚΑΚΗ ΜΗΤΕΡΑ

1ον

ΣΑΝ καλή νοικοκυρά, που ήταν, ή
κυρά-Ρανσόν, είχε τελειώσει
νωρίς—νωρίς τό φαγητό της, έ-
να περίφημο γαγκό, όταν ή
πόρτα του μικρού της διαμερίσματος άνοι-
ξε...

Καί μιά χοντρογυναικά φάνηκε.

Η εμφάνισις της έδειχνε να ήταν έμπο-
ρίσσα, αλλά στο πρόσωπό της ζωγραφίζό-
ταν κάθε άλλο, παρά τό γνωστό έστρε-
πικό χαμόγελο. Μετά καί μιά ελαφριά
τά μίστια άπειλητικιά και τό στήμα, πα-
ραμορφωμένο από θυμό, φώναζε:

—Έπί τέλους, σέ βρήκα γρηά—καρά-
κάρα!...

Η κυρά-Ρανσόν, άσθη γυναίκα ύπως
ήταν, παρατηρούσε με κατάπληξη ή μα-
νασμένη έπισκεπτήριά της, που φώναζε με
τίς γροθίες σφιγμένες στους γοφούς της:

—Κάνεις την άνήξερη, ή; Κι' όμως έ-
ρεις καλά τό θέλω να πεί τό στήμα. Λοι-
πόν, ή προκομμένη κόρη σου; Θά της
βγάλω τά μαλλιά τρίχα—τρίχα, για να
την μάθω έγώ να σέβεται τά καλά παι-
διά!

Η κυρά-Ρανσόν στακόταν κατάπληκτη,
με τό ηγνασκήσσιμα στον χείρα της και
κατόπιν την χοντρογυναικά, που ή φωνή
της άνηκούσε σ' ό τό στήμα.

Της φωνάστηκε να την άναγνωρίση.

Ναι!...Βέβαια...Είπε ή κυρία Λαμέτς,
ή έμπόρισσα της όδου Πιτ—Σάν, που τό
μπαζά της είχε άκόρως άπέναντι άπ' την
Έταρειάν των Ίνδιαν.

Άλλά ποιά μίγας, λοιπόν, την ταίμη-
σε;

—Ποιά είναι ή κόρη σου; συνέχισε ή άλ-
λη να φωνάζει. Πες μου που είπες για να
της δείξω γού...Την παλαιοβόρεια!...

Αύτη ή φορά ή κυρά-Ρανσόν δέν κρα-
τήθηκε.

Καί δείχνοντας με τό δαχτυλό της τό
σκάλο:

—Έπί τέλους θά φύγης, κυρά μου, ή
θέλεις να φωνάξω τίς γειτόνισσες και τό
άστυφύλακα; Πάμε να κάνης μιά σκάνδα-
λο...

—Ναι!...να φωνάξης τον άστυφύλακα
για να πάη στο τιμήμα την κόρη σου και
τους άλλους της παλάσις της. Μπρος, φώ-
ναξέ μου...Γρηά νεορίσσο!...

Η κυρά-Ρανσόν δέν κρατήθηκε πε-
ρισσότερο και δίνοντας μια θανάτη σπρω-
ξιά στην κυρά Λαμέτς την έκαμε να κατε-
βή τη σκάλα στη στιγμή. Σά βγήκε στο
δρόμο ή άλλη, έσπέρχισε πάλι τις φωνές.

—Εκείνος ό Δεκέμβριος του 1758 ήταν
πολύ ψυχρός κι' ένας παγωμένος άέρας
φουσκεσε διαρκώς, κάνοντας τους διαβάτες
να τρίζουν.

Άλλά ή φασαρία που έκανε ή κυρία
Λαμέτς άνάγκαζε τους νεροουλιάδες, τους
μανάβηδες και τους ύπαρτες να σταμα-
τήσουν σέ σημείο, που σέ λίγο τό στενω-
σκόκιο Σαιντ—Έτιέν να γεμίζει από κόσμο
περιέργων, στους όποιους με παθιατό ύ-
φος ή κυρία Λαμέτς έξέβατε τά παρρησια-
τά, δείχνοντας την πόρτα του φτωχικού
της κυρά-Ρανσόν.

—Ναι! Θά πάω να τό πιά δώ στον
παπά...Έξερτε, καλοί μου άνθρωποι, τι
έκαμε τό βρομοβόηλο; Λοιπόν άκούστε:

Διέφθερε τό γυνί μου, ναί τό γυνί μου,
τό άδωδ, τό μικρό, που άκόμη δέν είναι
δεκαεφτά χρόνων...Είπε κάποιος σ' ένα
μικροπτερόκι κι' έδειξε από τόχα πώς, δά
γυμνία μιά μέρα σπατάλεσε κορούς, Λοι-
πόν γρηά έκαταλόγισα κι' ή κόρη της
ή μικρή αλτήτσα, τό πρόβλημα στο στή-
μας και τοφάγον αν έίς τις οικονομίες της.
Τό φτωχούλο, τό άδωδ, τό μικρό...Ναι! τό
ή μικρή πόρνη...και να σκεφθή κανένας

καλόι μου άνθρωποι, πώς δέν είναι άκόμη
δεκαεσσάρων ετών...

Μπρος! στα κόφωνα μιάς μονάβιστας,
ή χήρα Λαμέτς, φώναζε διαρκώς:

—Θά σάς καταγγείλω στην άστυνομία,
γρηά—γρηάσας, έσένα και την κόρη σου.
Καί θά σάς χώσω στη φυλακή, για να μά-
θετε!...Θά μείνω δώ πέρα ώσπου γάρη
ή προκομμένη.

Σαφνικά, ά-
γρια χαρά
ώ γραφιστή-
κε στο κατα-
κόκκινο πρό-
σωπό της, κι'
ώρμησε έμ-
πρός:

—Άς είναι
δοξασμένο τό
όνομα το υ
Θεού!...Η μι-
κή παρρη-
μένη! Έρχε-
ται!

Κι' άρπαξε
από τά υπρά-
τα με τά
χ ο ντροχερά
της ένα μικρό
κοριτσάκι με
ξανθά μαλ-
λιά, που τά
δωδ μεγάλα
γαλάζια μά-
τια της έξε-
φρασαν, τον
τρόμο και τό
στάμα της έ-
τρεψε. Άλλά
δέν έβγαλε
λέξι:

Οί συγκε-
ντρωμένο, άρ-
χίζαν να βρ-
σκουν πώς ή
χήρα Λαμέτς.
Μη δέν είνα
άρα γε φυσι-
κό νόμος τό
κοριτσάκι με
τό άγρόρια ν' ά-
γαπητόντα;

Η μονάβισσα άνέλαβε την υπεράσπι-
ση της μικρής:

—Λοιπόν, κυρά-Λαμέτς. Άν ή κυρά-
Ρανσόν δέν φώναζε καλά την κόρη της, τό
έγω κάμει και σεις με τό γυνί σας. Λοι-
πόν είστε κι' εγώ!

Καθώς ή κυρά-Λαμέτς γύρισε στή μα-
νάβισσα για να της άπατήση, έσπέρξε α-
θέλητα τά χείρια της και βρίσκοντας ή
φορμή ή μικρή Ζάν Ρανσόν, της έξερψε
και πήγε να ζητήσει προστασία κοντά
στον άλλον.

Την τέχνη αυτή να εφευρή από τον
κίνδυνο την είχε για όλη της τη ζωή, την
Βερασάλλιας, όταν έγινε ή πιο ζήλοστη γυ-
ναίκα της Γαλλίας, δηλαδή ή εύνουμένη
του βασιλέως.

Την άλλη μέρα ή κυρά-Ρανσόν και ή
κήρη της πήγαν στο γραφείο του άστυνό-
μου, στην όδο Σαιν—Ντενί και υπέβηλαν
μηνύσι επί έξυβρίσει κατά της χήρας Λα-
μέτς.

Ο ύπάλληλος του γραφείου βυθίζοντας
τον από πτερό χίνας κοινοδωφόρο του στο
μελανοδοχείο άρχισε να γράφει:

«Την 12ην Δεκεμβρίου, τό 1758, ένε-
φανίσθησαν ένόςτον μινών...» Κατέρα ση-
κάνοντας τά γυαλιά του προς τό μετωπί-
σμά της:

—Είστε παντρεμένη, κυρία;

—Μάλιστα, κύριε...Με τον Νικόλαο Ραν-
σόν, ύπάλληλο στα κτήματα του βασιλέ-
ως...Έγώ γεννήθηκα στο Μπεκόν...Ο πα-
τέρας μου ήταν μάγειρος στο μαριζάκι
ντ' Λυτν.

Δείχνοντας με την πένα του τη μικρή
Ζάνν, που σκεκόταν κοντά στην μητέρα
της, ό γραμματέας ρώτησε:

—Καί ή μικρή αυτή είναι κόρη του κυρίου
Ρανσόν;

Με κάποια άμνηχανία ή μητέρα άπήντη-
σε:

—Όχι...την έχω άπ' τον...

Διόταξε.

—Άφορ είνε έτσι, είπε ό άλλος, πέπε-
μας, τοιάκόστον, τον χρόνο και τον τόπο
της γενήσεώς της.

—Γεννήθηκε στις 19 Αυγούστου του 1743
στη Λαρραίν, στο Βοκουλλέρ.

Ο γραμματέας του άστυνόμου, χαμογέ-
λασε στη σκέψη, που του ήρθε στο μυαλό
του: «Όπως άκριβώς ή Ζάν ντ' Άρκ...»

Η κυρά-Ρανσόν, που ό γραμματέας της
ζήτησε λεπτομερείας, συνέχισε:

—Ναι, ήμουν ράφτρα στο Βοκουλλέρ...
Άλλά όταν γεννήσα την κόρη μου, ήρθε

προσεβλημένη ήθήκη, καθώς ή μικρή
Ζάν άνάκητούσε μάτια. Ένα καθρέφτη,
γιατί δέν μπορούσε να μην άποδραμά-
ζον έαυτό της κάθε λίγο και λιγάκι, ό ύ-
πάλληλος της άστυνομίας συνόχωνε την
μηνύσι.

Άλλά ούτε ή μήνησις της κυρά Ρανσόν
και της κόρης της, ούτε ή μήνησις της χή-
ρας Λαμέτς είχε συνέχεια.

Κι' από τότε, όταν, τυχαίως, οι δύο μι-
τέρες διασταυρωνόνταν στο δρόμο, περνού-
σαν ή μιά δίπλα στην άλλη σαν δυο φρε-
γάτες, με τά πανιά φουσκωμένα από τον
άεμο, κι' έρριχναν ή μιά στην άλλη μα-
τιές γεμάτες μίσος.

Από τον καιρό, που ή κυρά-Ρανσόν ε-
χεν έγκαταστάση στο Παρίσι, ό κ. άββας
Γκομάρ, έφημος της ένορίας του Άγι-
ου Ευστάσιου, είχε δείξει πολύ ενδιαφέρον
γ' αυτήν και ιδιαίτερα για ή μικρή κόρη
της.

Την είχε γνωρίσει στο Βοκουλλέρ, από
τον καιρό, που άδελφός τρίτης τάξεως του
τάγματος του Άγίου Φραγκίσκου, είχε
πέσει τό εκκλησιαστικό όνομα 'Αδελφός—
Άγγελος.

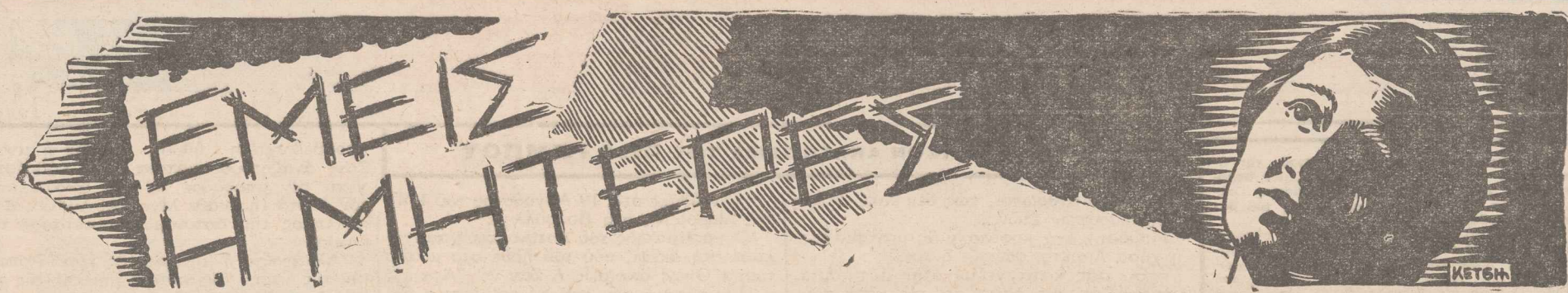
Καί πολλές φορές του είχε τύχει να δύ-
ση μερικές καλές συμβουλές στην κυρά-
Ρανσόν.

Έκείνη δέ, μόλις έφτασε στο Παρίσι έ-
τρεξε και βρήκε τον σύμβούλό της, τό
έδειξε ή μικρή της κόρη κι' εκείνος συγ-
κινήθηκε. Δέν ήταν άλλως τε γι' αυτήν ό
πνευματικός πατέρας:

«Είδνε συχνά τη γνώμη του για την άνα-
τροφή της μικρής Ζάνν. Είχε έκφράσει
συχνά έπίσης την άντίληψη, πως έπαιπε να
της βάλη στο μοναστήρι της Άγίας Λα-
ρας, για να πάρη εκεί τις ήθικές άγίες,
που άρμάζουν σέ μια τίμια κοπέλα. Καί
έπεδοκίμασε την άποψη της μητέρας, κα-
τά την όποια, όταν ή Ζάνν έβγαине από τό
μοναστήρι, να πήγαινε να μάθη κομω-
τρία.

Όταν έμαθε την ιστορία του νεαρού
κοριτσι, ό άββας Γκομάρ, έκαμψε πως δέν
ήταν καθόλου σάοστο ν' άρρώσθη ή μικρή
εκτεθειμένη στους κινδύνους της ελευθε-
ρίας.

Όχι μακριά από τό Σάν κατοικούσε ή
κυρία ντ' Λαγκάρν. Η όνομαστή για την
ισχυρότητα της έκελή κυρία, βασιλέα μέσα
σ' ένα μεγαλόπρεπο σπίτι περιτριγυριμέ-
νο από πελώρι

28

10ον ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ. — Τίποτα. 'Ο Μαρσιάλ σκέφθηκε: Μήπως φοβάται το σκάνδαλο; Μήπως φοβάται μήν με φέρει στα άκρα; Ήταν γάμος με τον πρόσημο να μου επιστρέψει ένα βιβλίο που του είχα δώσει. Για να τον διαφυλάξω, διακινδύνευα να στείλω την υπηρέτρια να του δώσει ένα γράμμα όπου του εξιστορούσα ότι διεμείνη. Θα με προδούσε η Τιμπά; Όχι, γιατί μισεί τον Μαρσιάλ.

— Ικέτευσα τον Σάρλ: — Μην έκτιθεσαι γιατί δεν ξέρω τι έχει κατά νου ο άνδρας μου. Η ηθική που δείχνει δεν προσαναγγέλλει τίποτα το καλό. Είναι εκδυσχερής και δεν ξέρει ποτέ μια προσβολή.

— 'Ο Σάρλ σήκωσε τους ώμους: — 'Ο, τι γίνει θα γίνει. Μά εσύ...

— 'Εγώ; — 'Αρχισα να κλαίω. 'Εκείνος γονάτισε μπροστά μου και με πήρε στα γόνατά του και με τα γέλια του ρουφούσε τα δάκρυά μου.

— 'Εγώ θα σε σώσω Νικόλ. Δεν είναι δυνατόν να ζήσης μ' αυτόν τον άνδρα!

Δεν τόλμησα να του πω, πως η περιφρόνηση που μου δείχνει ο άνδρας μου τώρα ήταν από μισητή κι από τις παρρησίες και τους θυμούς του.

Ήσυχασα όταν μπήκε ο Μαρσιάλ, ο οποίος έφερε ψυχρά το χέρι του Σάρλ και του μίλησε για κάποιο ασημένιο διπλωματικό γεγονός. 'Ημου-

να γλωμί. 'Ο Σάρλ έφυγε. 'Ο Μαρσιάλ με κούταξε με τέτοιο μίσος που μου φάνηκε πως διάβαζε πως σκόπευε να σκοτώσει.

Μου έκανε γνωστό πως φεύγουμε σε λίγες μέρες για την Γαλλία. Δεν ήθελε πια να ζή στις αποικίες. Γύρευε μάθεσι στο Παρίσι ή στην επαρχία. 10 Μαρτίου. — Είναι φρικτό! 'Ο Σάρλ παρ' όλην να πεθάνει! Κάποιος τον μαχαίρωσε την νύχτα καθώς γυριζε σπίτι του. 'Εκείνο το βράδυ, ο Μαρσιάλ δεν βγήκε από το σπίτι καθόλου. Αυτό με κάνει να καταλαβαίνω πως αυτός τα άργάνωσε όλα. Εύτυχος που η πληγή του Σάρλ είναι μικρή. Το πορτοφόλι του τον προφύλαξε και το μαχαίρι γλιστρώτας πλογιώσε τον πληγώσε ελαφρά. Η Τιμπά μου τα διηγήθηκε όλα. Χωρίς να γάσω λεπτό, χωρίς να σκεφθώ στις συνέπειες, έτρεξε στο Σάρλ. 'Ηταν μόνος. Τον ικέτευσα να φύγει. 'Από την στιγμή που ο Μαρσιάλ απέφρασε να τον ξεκάνει με τέτοιο τρόπο, θα το πετύχαινε.

— 'Ο Σάρλ μου άρνήθηκε. Μάτανα τον βερβαιόνα πως φεύγαμε κι εμείς για την Γαλλία. Μου είπε:

— Θα μείνω ως το τέλος κοντά σου γιατί να σε προστελέσω.

— 'Αδύνατον να τον μεταπειλώ. 'Ο Μαρσιάλ έμαθε πως πήγα στο Σάρλ και μου είπε:

— Θα σου ήμουν ευγνώμων εάν ήθελες να μην έκτιθεσαι κατ' αυτόν τον τρόπο. 'Εγώ συγκρατούμαι άρκετά. Κάνε κι εσύ το ίδιο.

— 'Εσύ;

Μ' έκύτταζε και η σιωπή που ακολουθούσε ήταν γεμάτη μίσος και τραγικές σκέψεις.

22 Μαρτίου. — 'Αποφασίσαμε να φύγουμε στις 29. Θέλω να πάω μαζί την Τιμπά, αλλά ο Μαρσιάλ άρνήθηκε. Πήγα να δω τον Σάρλ που κινδύνευε να δηλητηριασθεί, από λ α θ ο ς του ύπνου του, ο οποίος και έχάθη από τότε. 'Εκλαψα και παρεκάλεσα τον Σάρλ να φύγει γιατί δεν θα ζούσα όσο τον ένοιωθα στο 'Αντί. Μου υποσέθηκε πως θα φεύγαμε μαζί μας. Αυτό είναι τρέλα, του είπα. Στο τέλος επέσχετο να φύγει. Θα κρατήσει το λόγο του;

23 Μαρτίου. — Τον ξαναείδα και με παρακάλεσε να τον αφήσω να μείνει. Στο τέλος όμως έπεισθη. Τώρα πια θα φύγει, το ξέρω.

24 Μαρτίου. — 'Ο Σάρλ φεύγει. 'Υπόκουσε. Άρνησε την χώρα όπου ο θάνατος τον περιμένει στα βέρσα. Τώρα θα διαβάζει το γράμμα που του έστειλα με την Τιμπά.

— 'Αγάπη μου, Σάρλ, 'Σ' άγαπη, σ' άγαπη, αλλά και θέλω να στο πω ακόμη μία φορά για να το θυμάσαι.

Παίρνεις μαζί σου 8.11 καλύτερο έργο, ότι δεν θα πεθάνω ποτέ στην καρδιά μου. Και τώρα συγχώρεσε με, αγάπη μου, γιατί τον πόνο που σου δίνω.

Σάρλ, μεγάλω μου φίλε, πρέπει να με ξεχάσεις. Πρέπει, άκου! Νοιώθω πως δεν θα μπορέσω να απελευθερωθώ από την σκλαβιά μου. Δεν έχω το μέσον. Είμαι καταδικασμένη να ζήσω

έκεί που με καταδικάσει το πεπρωμένο. Δεν μπορώ να αφήσω το παιδί μου. Δεν μπορώ να σπασώ αυτό τον μισητό γάμο.

Μη μου άπαντησης, ξέχασέ με. 'Η ψυχή μου ολόκληρη είναι μαζί σου, Σάρλ. 'Αντί, Σάρλ. Σου εύχομαι κάθε χαρά, Σάρλ...

— 'Εφυγε... 'Εφυγε... 'Ας ζήση. Κι' εγώ; 'Εγώ; 'Ω, δεν έχει σημασία. 'Η Ποιμή μου και με τραβήξει από την φούστα.

— Μαμά, είσαι λυπημένη, μαμά; Την άρπαξα στην αγκαλιά μου, την γέμισα φιλιά και δάκρυα...

27 Μαρτίου. — 'Ο Μαρσιάλ ξαναγίνει δεσπότης. Επιθετικός. Με τυραννά με απανωμένους, με σκληρά λόγια... 'Οταν σκέπτονται πως θέλε να σκοτώσουν τον Σάρλ! Μου προέχει φρίκη.

— 'Υστερα από πέντε μέρες άφορητης ζωής, έστειλα στον Σάρλ αυτό το τηλεγράφημα:

— Δεν μπορώ να ζήσω χωρίς εσένα. Είμαι πολύ δυστυχής, περιμένω με φθόνο!

Γραμμένο στη Μασσαλία. — 'Απ' ότι μου είπε η μητέρα, ο Σάρλ δεν πήρε το τηλεγράφημά μου γιατί έφυγε για την Ρωσία όπου είναι άρρωστη η αδελφή του. Για λίγες ώρες και θα το έβρισκα... Τώρα μόνος στην μεγάλη αυτή χώρα, είναι χαμένος και για μένα...

— 'Εδώ τελειώνει το ημερολόγιο της Νικόλ. Φτωχό μου κορίτσι, εδώ τελειώνει ο Γολγοθάς σου τάχα η αρχή!;

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

ΟΙ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΜΑΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

ΤΙ ΕΙΝΕ Ο ΕΡΩΣ;

Σήμερα βίνο το τελευταίο μέρος της τριτομίας διηγήσεως έρωτος, που έληξε με την συνάντηση Σάρλ Ρομπινσόν με τον τόμο όμοιο προσέλασε. Στο σημερινό της σάλο είναι τον η Μαντέλιν. 'Ορσέι, γνωστή από την τελευταία της έπισημη στην 'Ντάμα Πίκου, και η Πόλ Μισόν, που ο 'Αντίοχος δεν είναν στην κακοσύνη του επιτυχία στο έργο «Η Ζωή του 'Εμιλ Ζολά».

ΤΙ ΛΕΙΠΕΙ Η ΜΑΝΤΕΛΙΝ ΟΡΣΕΙ

ΕΡΙΜΕΝΑ με μάθη πέντε θα τελειώσει το γάμο της «Ντάμα Πίκου», για να πάει να βρει την Μαντέλιν. 'Ορσέι, γιατί τις μέρες που γονάτισε θα μου ήταν τελείως άδυνατο να την δω. Είχε τόσο δουλειά.

— 'Εντι τέλους! Μία μέρα ένας συνάδελφος με πληροφορήσε πως το άλλο πρωί το γούριμα τελείωσε και πως θα μπορούσα να πάω να την δω.

— 'Ετσι καλ έγινε.

Καμιά δυσκολία στο να με δεχτεί. Ήταν τόσο ταπεινότητα η μικρή Μαντέλιν...

Με δέχεται σ' ένα μικρό κομμάτι και αίσχυντα

Μικρά Περίεργα

□ Ήχει υπολογισθεί, ότι η μέση θερμοκρασία του Βορείου Πόλου είναι 22 βαθμοί κάτω από το μηδέν.

□ 'Ο ήλιος απορροφά κάθε μέρα απ' τους άπειρους της Γης 164 κυβικά μίλια νερό.

□ Οι χωματίδες της 'Ισπανίας περπατούν ε' ε' λογά τους με χονδρά δέματα. 'Επίσης οι κάποιες που Σουδάν τους φορούν κόλπο από κομμάτι δόρυ.

□ Στο Παρίσι, μία φορά τον χρόνο, την 'Ημέρα των Ψυχών, οι άνθρωποι ποτίζουν ζάα, τα παγαίνουν στην έκαυση για να τα ελόγηση ο παπάς.

□ 'Ο χρόνος που πλανήτης 'Ερμής διαρκεί 88 ή μέρες, της 'Αφροδίτης 224, του 'Απρί 687 και του Ποσειδώνου 60.127 ημέρες.

□ 'Αν την κοπέλα των έργωνιστών, με την όποιον είναι σκεπασμένο κοσμημένους το Λονδίνο, την μεταβάλει κανείς σε πίσσα, θα έκέρβιζε 500 λίρες ημερησίως.

οσαρό οαλονάει του σπιτιού της της δούδ 'Αρ-μάν.

Φουκιά, η κούβερτα μας στην αρχή περιστεύεται γύρω από την 'Ντάμα Πίκου.

— Προσέλασε να γανθ' αντίθετα του μέλου μου, μου λέγει, κι' έλπιζω... τά μαροσί. 'Αλλά ες περιμένουμε να το δοίμε.

Τίς είπα ότι 'Ημουνα ες των προτέρων βέβαι, πως θα είχε αποδώσει περίφημο το ρόλο της.

Σιγά-σιγά η κούβερτα μας πέφτει σ' άλλα έπιπέδα και σε μία στιγμή, που θεωρώ κατάλληλη, της απευθύνω τα ερωτήματά μου.

— Μ' ερωτάτε, μου απαντά σε λίγο, αν ε' έρωσ είναι χαμηλότερο από εγώ; ή από θυσία. Τι να σας πω; Κατά τη γνώμη μου, όταν ο' αυτό το αίσθημα κυριαρχεί ε' ερωτικής, τότε δεν είναι έρωσ, αλλά κάτι άλλο. Πάντως δεν είναι έρωσ. Για μένα έρωσ και θυσία είναι δυ πράγματα αλληλένδετα. 'Όταν υπάρχει έρωσ, υπάρχει και θυσία — άπαισιότητας. Γιατί έρωσ δεν είναι μόνον η σεξουαλική έλξη, αλλά και η φιλική. Κι' αυτό είναι που τον κάνει το θαυμάσιο αίσθημα.

— 'Όταν στη βάση βρίσκεται ο έρωτικός, τότε ο έρωσ είναι απλόη προχρημα για κάποιον άλλον άπώτερο σκοπό.

— Δηλαδή, πού, έχετε τη γνώμη πως έρωσ και ερωτικός είναι δυ πράγματα αλληλένδετα; — Αυτό άκριβώς. Για σκεφθείτε το καί εσείς. Πως μπορεί συγγένους γ' αγαπία την έλκων κι' έρωσ να φρενιζόμεν μόνον για την έλκων π'ητοι του έαυτού μας; Δεν είναι;

Δεν άπαντώ. Κουάω μόνον κάπως άόιστα το κερί.

— 'Εκείνη μανει σιωπηλή.

Καταλαβαίνω πως δεν έχω τί άλλο να πωωμ κι' όμως να σπώνωμαι να φύγω. Είναι άλλως το τόσο κορυφαμένη η καλλιτέχνης, ώστε μη επίσεψις που θα παρειαίνατο περισσότερό, θα της ήταν δοσέροσι...

— Άπαντώ: 'Ερωσ έσιν θυσία...

Η ΓΝΩΜΗ ΤΩΝ ΠΩΛ ΜΙΟΝΙ

— 'Ο Πώλ Μισόν είναι στο Παρίσι; Άπόσπευτο.

Μά, αυτό είναι μία πρότης τάξεως άπιστοία για τη φτωχή δημοσιογράφο, που ανέλαβε να κηρύξει αυτή την καμπαίνια. 'Ενα φέρη πρώτου μεγέθους. Καίφης για χάσωμ δεν υπάρχει. Σήμερα

είν' έθω, αβρω μπορεί να βρεθεί στο Λονδίνο.

Τρέβε να τον βρής ύστερα...

— 'Ενα τζελ καί διστοχός για το «Βενδοχείο του 'Βεννάρδου του Ταν» που μένει.

Στο άρμαμ καί άγνωση με συνέχει: θα με δε-χτεί άρα; 'Η θα είναι άπαρηχολημένος και ο καμύ μου θα πάω χαμένος;

Εύτυχος που τόπος απ' αυτό δεν γίνεται καί στα, σάν Πώλ Μισόν. Θεέ μου, πόσο νέος είναι... Κά πόσο φιλός...

Με την μεγαλειότητα εγώεμια του κόσμου με προσέφερε ένα κάθισμα καί κάθεται κι' αυτός.

Στην αρχή μίσησε λιγάκι για τον «Ήμιλ Ζολά», τον τελευταίο του ήρωά, για τα αχέ-δια του.

Μου άπαντάει σ' ένα με μία προθυμία που μαρτυρείται άβηρομ με άνωτερη ψυχή.

Στο τέλος του λέω το σκοπό της συνεντεύ-σεως καί μ' ένα χαμόγελο μου άπαντάει:

— Θα σας άπειψωμ εγώεμια στο τόσο οσαρό αυτό έρωτικό σας, θα χρειαστεί έρωσ να μ' άρπιασε να συγκεντρωθώ λιγάκι.

Παίρνει ένα ποτήρι από ένα κομμάτι που βρίσκει δίπλα του, το άνάβει κι' άρρο πρόβλεψι δού-τρεψι ρουμπής, άρχίζει:

— Κατά βάθος, αυτό που σεξ καλτέρε εγώεμια, έπίπεδα καί το άποκαλά υπολογισμ. Γιατί, για μένα, ερωτικός είναι η με κάθε τρόπο υποστή-ριξης του ανθρωπίνος μας. Σήμερα δε έπος είναι α' μεταξί των δύο φίλων αχέσεις, ε' έρωτας βα-σικός πάνω στον υπολογισμ. Είναι δε τόσο ε-λόγητος. 'Απόδειξη: τα τόσα συνουσία που γίνονται καί που καταλήγουν στους «έμφορι-κούς» γάμους. Κι' άκόμα η μεγάλη έπισημ-τά-εις των γνωστών επαγγελματιών, των προσηγο-ρών, που ο μόνος σκοπός της ζωής τους είναι να βρομει μία γυναίκα με μεγάλη πρόβα. Για τους άλλους γάμους; Πάρτε την άπάντη απ' τις χιλιάδες τα διαβήματα, τα οικονομικά δράματα καί τα τόσο δυστυχισμένα έρωτικά που ζουν σάν φίλοι. Σπάνια που έχει σμής να συναν-τήσω έρωτικό ελυσίσιμω. Συμπερασμα: Ένα πολύ μεγάλο ποσοστό, καταπληκτικά μεγάλο, των σημερινών έρωτων, βασίζεται στην υπολο-γισμ, τόσο απ' το ένα μέρος, όσο κι' από το άλλο. 'Αν με ρωτάτε ποτέ θα λείψω αυτό, σας άπαν-τώ: όταν λείψωμ καί ο διαρκής μεταξί των δύο φίλων. Αυτό είναι η γνώμη μου.

— 'Η άπάντησος του διακεκριμένου καλλιτέχνη

με σαρκαίνει βαθεία. Είναι η μόνη άπάντησος...

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

— 'Εσείς; Δεν είπαμε πως σε μένα δεν άπειψωμ καί έρωτικό γάμω;

— 'Εσείς; απ' αυτό θεωρώ πως η έρωτική μου έχει οδυσιαστικά τελειώσει. 'Εγώ πεύχην έως τις περιπτώσεις. 'Αν ύστερα καί καμιά που να μου έβγαζε, θάνα δευτεροεπίσης στυγιάς.

— Άνακαταλινός: Οι γυναίκες έπιμένουν πως γι' αυτές ε' έρωσ σκεπάζεται θάλας προς θά-λας των άνδρων. Οι άνδρες... τά μαροσί. 'Ε-βαίρεται άπέπεδα ε' κ. Πώλ Μισόν με την τόσο διακριτικότητα άπάντησος!

III ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΕΝΑ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ ΤΟΛΗΜΑ III

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΗΣ ΠΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΜΑΡΥΖ ΧΙΑΣ ΕΠΑΝΟ ΑΠΟ ΤΑΣ ΠΕΡΣΙΚΑΣ ΕΡΗΜΟΥΣ...

ΟΠΩΣ ΤΗΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΙ Η ΙΔΙΑ

«Όλος ο κόσμος παρακολούθησε μ' ενδιαφέρον και μ' αγωνία τις λεπτομέρειες της μεγάλης πτήσεως που ανέλαβε η μεγάλη Γαλλική αεροπορία Μαρύ Χίας, για την οποία επισυνέθηκε προ ημερών ότι είχαν αποκομίσουν. Εύτυχος όμως η διαδρομή αεροπορική έληξε οσα από την σκληράν αυτήν δοκιμασία.

Ίδου πώς η ίδια περιγράφει σ' ένα τηλεγράφημά της προς τα γαλλικά φύλλα την περιπέτεια της:

ΝΤΖΑΣΗ (Περσίας), 4 Ιανουαρίου, (Via 'Ηστερν). Τί περιπέτεια που έζησα!... Αναχωρήσαμε από τη Σαϊγκόν την Παρασκευή στη 145 (ώρα Παρισιών), υπελογίζα να φθάσω στο αεροδρόμιο Λε Μοναχέ το βράδυ της Τρίτης, καταρρίπτοντας έτσι όλα τα ρεκόρ. Αλλά η καταιγίδα με νυνήγησε φοβερά. Ανελέητα. Απ' τη Σαϊγκόν ως το Καράσι οι διαδοχικές μου πτήσεις δεν ήταν καθόλου εύκολες. Όσοιδήποτε όμως μάρεσα, μετά το ελαφρό ατύχημα της Μπαίρα, που μόλις άξιζει να σημειωθεί,

ο αεροπορικός Μαρύ Χίας, η οποία είχε διαβάσει τον 'Αστρονομικόν πρό της Μαρύς Μπασιτί, είχε 27 ώρες.

τόσο ήταν άσχημο, να διατηρήσω σχεδόν ακριβώς το δρομολόγιό μου. Ενέτεινα τις προσπάθειές μου προσπάθειες και προσπάθησα να διαλαρώσω τη μηχανή μου, όπως πρέπει να γίνεται σε παρόμοιες επικίνδυνες περιπτώσεις, για να φθάσω στο σκοπό μου.

Γιατί δεν θα σας αποκαλύψω πώς μια απ' τις μεγαλύτερες μου ικανότητες είναι να νικήσω στο Παρίσι με το αεροπλάνο μου, όπως μάρεσα να κάνω τόσες φορές, όπως δηλ. γύρισα απ' το Τόκιο δυο φορές, απ' τη Σαϊγκόν, απ' τη Μαδραγάδα, απ' την Κεντρική Εύροπη ή απ' τα Βαλτικά κράτη.

Κατά το διάστημα της μικρής μου παραμονής στην 'Ινδοκίνα ανέκτησα πλήρως τας δυνάμεις μου. Ήμουν, όπως είχα τηλεγραφήσει, «εν πλήρει φόρμω». Και η χαρά μου είχε τόσο μεγάλη όταν εκσφενδονίζομαι στο άπειρον, όταν πηδω απ' το ένα αεροδρόμιο στο άλλο, όταν πετώ πάνω απ' την άβυσσιν, πάνω απ' τα βουνά.

Αφού πήρα 550 λίτρες καύσιμιον έληξε περίπου στο Καράσι, πέταξα τη νύχτα του Σαββάτου προς τη διεύθυνση της Βασόρας, για να διανύσω μια απόσταση 2.200 χιλιομέτρων. 'Η ανατολή της ημέρας, μια θαυμάσια ανατολή, με έδωσε προ του Μοναχί.

Μισοτηνήμερη στά μάλλινα χονδρά ρούχα, ήμουν θαυμάσια εγκατεστημένη στο πόστο μου, έτοιμη ν' αντιμετωπίσω τη νύχτα, να μείνω στον αέρα επί 10-12 ώρες, καθώς θα πετούσα πάνω απ' την πλευρά του Περσικού κόλπου.

Το μετεωρολογικόν δελτίον με πληροφορούσε για μερικές θύελλες έκειθεν του Ντζάσι, πάνω από τα περσικά βουνά. Σχεφθήκα πώς δε θα περνούσα και τόσο εύχρηστα.

Για κάθε δε ενδεχόμενο τώριζα τη ζώνη προσέσεως. Προηγουμένως χορός γενναίος.

Ο κόλπος, που βρίσκεται βορείως της Γης του 'Ομάν και που λούζει το Μπεντέρ 'Αμπά, αυτός ο κόλπος που είχε γεμάτος από χαρμυρές, ήταν τελείως αδιάβατος. Αλλά αποφασισμένη να κάνω το πλν, παρατήρησα να τον διαβώ.

Υπαλόγιζα ότι θα ήταν πολύ φρόνιμο να πετάω έξω από τις θύελλες, πώς θα φαν.

Τι μάχη ήταν αυτή που έδωσα! Έτσι μια ώρα έκανα έφθονες για να περάσω το τρομερό φράγμα της βροχής και της φωτιάς. Άστραπες πετούσαν προς όλα τα μέρη.

Και η δυστυχία με χτύπησε. Την ίδια ακριβώς στιγμή, που είχα παρατηρήσει ένα «φιά-δρομο» για να περάσω, ο μοτέρ μου με ειδοποίησε ότι θα ήταν πολύ δύσκολο να κινή αυτή τη δουλειά.

Έκανα χίλιες δυο προσπάθειες να... τον πείσω να μ' ακολουθήσει.

Για μία στιγμή σκέφτηκα να πέσω με το αλεξίπτωτό μου μέσα στο άπειρο σπένος. Αλλά θα μου ήταν πολύ διαιρέθω να εγκαταλείψω τον 'Σμιον μου μόνον του.

Και η ανεπαρκής βλάβη που υπέστη μου άφησε κάθε ελπίδα.

Σε μία τελευταία προσπάθεια κατόρθωσα να προσγειωθώ στην έρημη περιοχή του Καρζόου. 35 χιλιόμετρα ανατολικά του Ντζάσι. 'Η νύχτα ήταν σκοτεινή.

Την διαβία στήριξα και την άπεναντί μου έχεζαλό μου κατά την διάδρομη της καθόλου διεύθυνση ή άποψη.

Η θέσις μου σ' έκεινο το μέρος, το τόσο άγνωστονμένο από κάθε κατοικημένο κέντρο, ξεμάκρυνε τη σιωπή μου και την ανησυχία των διών μου.

Ύστερα το μαρτύριο του διήμερου ταξιδιού προς το Ντζάσι πλν στην ερήν των καμλίων.

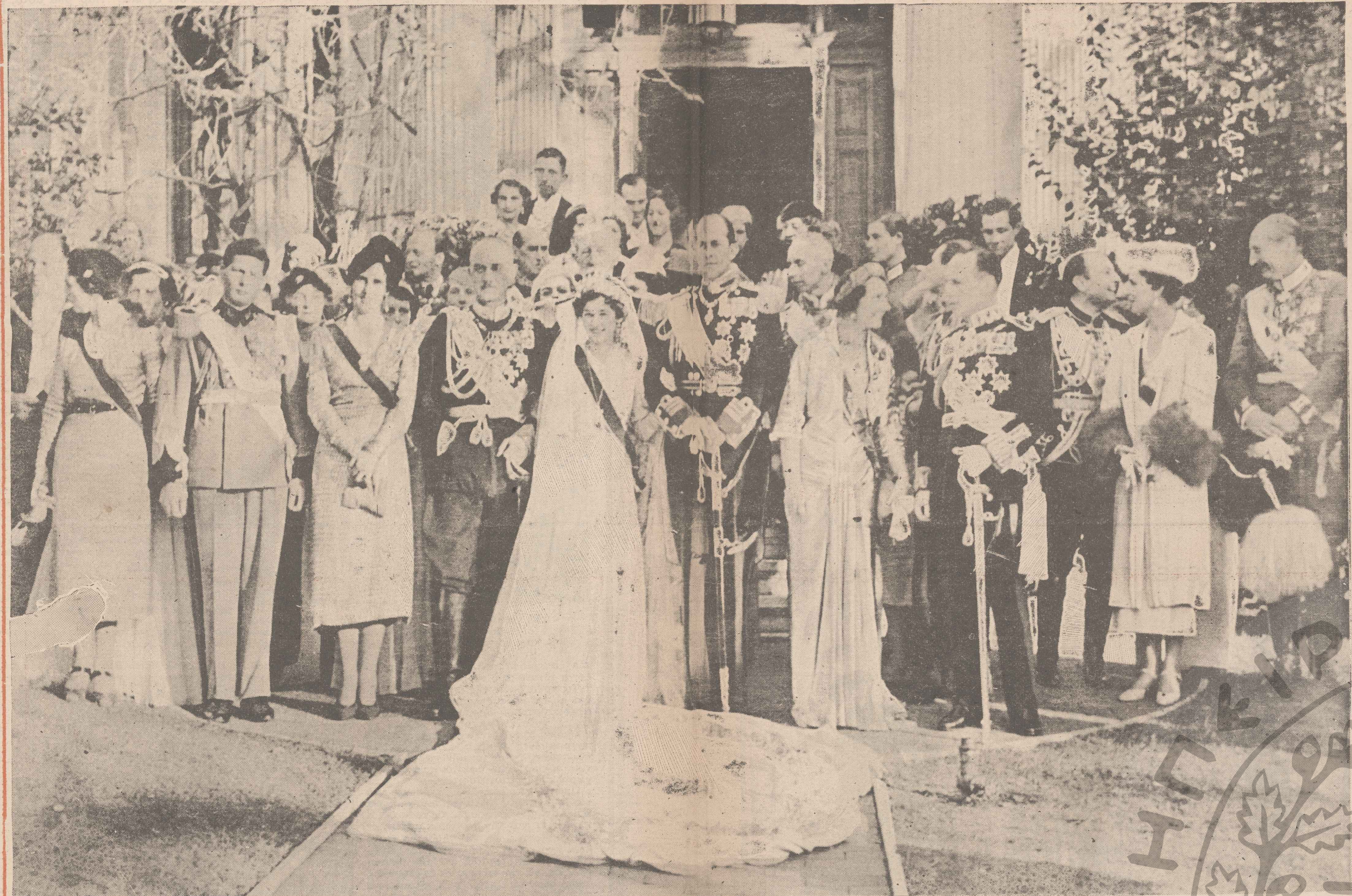
Δουλειά για την οποία δεν ήμουν καθόλου... προσηνημένη. Μόλις έφθασα στο Ντζάσι οι Πέρσαι και οι λίγοι Γάλλοι που θαύρασαν, εδω μου έκαναν χίλιες δυο περικοπές.

Τώρα περμένο ένα μηχανικό με ανταλλακτικά για να επισκευάσω το αεροπλάνο μου.

Καθώς έλειπε και μερικά συλλατάκια που τόσο πείθισμα. Γιατί με πλνέει λίσσα όταν σκέπτομαι πώς έδει έχετε τόσα πολλά μ' έχω δεν έχω κανένα...

ΜΑΡΥΖ ΧΙΑΣ

ΠΩΣ ΕΙΔΑΜΕ ΝΑ ΖΩΝΤΑΝΕΥΗ ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΜΕ ΤΟ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟ ΜΕΣΑ Σ'ΕΝΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑΓΟΡΙΚΟ ΔΙΑΚΟΣΜΟ ΑΙΓΛΗΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΕΙΟΥ

Μια όμορφη φωτογραφία από τους γάμους της Α. Β. Υ. του Διαδόχου Πάουλου με της Α. Β. Υ. της πριγκίπισσας του 'Αννοβέρου Φρειδερίκης—Μαργαρίτας—Λουίζας, ληφθείσα άμέσως μετά την στέψη εις τον κήπο ν των Ανακτόρων, υπό της καλλιτεχνικής φωτογραφού κ. ΝΕΛΑΥΣ. Εις το μέσον οι όμηροι νεόνυμφοι και περί αυτών οι όμηροι προσκεκλημένοι των γάμων. Άριστερά των νεόνυμφων, εις την πρώτην σειράν, ο πατήρ της όμηςλης μονής, δούξ της Βρουμβίκης και του 'Αννοβέρου, η Α. Β. Υ. η πριγκίπισσα 'Ελένη, ο δούξ της μεγάλης βαρβάρης της 'Αλμαν Γουλιέλμ και Διαδόχος της Ρουμανίας Μιχαήλ, και η Α. Β. Υ. η πριγκίπισσα 'Ελένη. Δεξιά των νεόνυμφων η μητη της όμηςλης μονής δούκισσα και του 'Αννοβέρου, συνομιλούσα με της Α. Μ. του Βασιλέως Γεωργίου και ο αντιπρόεδρος της Γιοργκο-σλαβίας πριγκίπισ Πάυλος. Εις τας άλλας σειράς διακονούν οι όλοι όμηροι προσκεκλημένοι των γάμων.—Τους εστιαγείς γάμους του Διαδόχου του 'Ελληνικού Θρόνου, ο 'Ελληνικός λαός και μέγα πλήθος πολιτών συρρέουσιν εκ των επαρχιών, περιβάλει με θερμότητα εκδηλώσεις συμπόσιας, παρακολούθησας εν συνοχέρη της διαδρομής της γαμήλιου πομπής και συνοδεύσας το νεονον πριγκίπικον ζεύγος καθ' όλον το άπέραντον μήκος των δρόμων και των πλατειών, με τας ζητωκραυγάς, τας έπαινευμας του και τας αλόφους εύχας του.

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ με το βασιλόπουλο, το γοητευτικό χρυσό-νευρο που θα σπρηθεί πάντα τις γυναικείες καρδιές, έγινε μπροστά στα μάτια μας πραγματικότητα, μέσα σ' ένα φαντασμαγορικό διάκοσμο αιγλής και μεγαλοπρεπειας.

Και οι 'Αθηνάιες, που συνέδρευαν άθροες, μαζί με το άπέραντο πλήθος, το πρωί της παρελθούσης Κυριακής, στους δρόμους και στα μαυλάνια της προτομήσεως, για να παρακολουθήσουν την γαμήλιον πομπή, ήταν φυσικό να συνηθίσουν περισσότερο και να συνοδεύσουν με τις πιο θερμές εκδηλώσεις το νεαρό πριγκίπικον ζεύγος, που άδανε, εν μέσω εχών και επευφημιών, προς τον ανθρωπότητα δοκω του 'Υνευαίου.

Τό θέμα που παρουσιάσε, το πρωί της Κυριακής, επίσημη-νη, κομποδομή και σημασιοτόλιστος ή προπεύσιμα, κατά την διαδρομή της γαμήλιου πομπής, με τον λαμπρόν διάκοσμον, την επιδωλητικήν παράδειξιν και τών άπειλόνων άνάσσειν τον λοφίον και τών χρυσόποικιλτον στολίων, θα παραμείνη εις όλους άλλ-πομήτων. Άπειρος όμως μενολοπεπότερον και συγκινητικότε-ρον ήτο το θέμα εντός του ναού, το όποιον ελάττωτο ήδηνήσαν ν' ακολουθούν.

Εντός του ναού είχαν καταλάβη από ενοχής τας όριμέναις θέσεις των άπαντες οι κεκλημένοι, από του Προέδρου της Κυ-βερνήσεως και τών μελών του 'Υπουργικου Συμβουλίου, μέχρι τών τελευταίων άξιωματιών της πολιτείας και τών εκπαιδευτών των ενόπιων δυνάμεων του 'Εθνους. Όταν όλοι προσήλθον εις τας θέσεις των, προσήλθεν ή Α.Β.Υ. ο Διαδόχος Πάυλος, ο όποιος και έλαβε θέση δεξιά της μικρής τραπέζης, όπου είχαν ανατοπθή τα δύο χρυσά στέμματα τα έπέγοντα θέσιν γαμήλιον στεφάνων. Συ-νομήλθον επ' άλλων μετά του παρανύμφου του και όμηςλης όείου του, του πριγκίπικου Γεωργίου της 'Ελλάδος, όστις περιστερούζετο από την τυμπήν συνόδειαν τών νεότερον πριγκίπων και πριγκίπισσών, συνηγών τόσο του γαμβρού, όσον και της νύμφης. Κα-τέναντι των, από του ιερού, είχαν ήδη λάβη θέσιν οι τρώικατα μνηστολιστά δις της 'Ελλάδος. 'Η παρόταξις των ήτο θέμα έ-παθλητιών, με τας χρυσόποικιλτος στολάς και τας μίτρας των και τας ποικιλοχρώμας των ράβδους.

Αισθητικόντων εξ άλλου ήτο το θέμα της πικνής κλειδαός των 'Ελληνίδων και έγγον πριγκίπισσών με τας πολυτέλεις και όρώας περιβολάς των.

Η Α.Β.Υ. ή πριγκίπισσα Φρειδερίκη άπέδιδεν έντύπωση κομποτεχνιγμάτων με την νυμφική λευκή εσθήτα, ή όποια ήτο κεν-τημένη με χρυσά άνθη. Τό πέπλον από άληθινή δαντέλλα 'επανά-νι 'Ανγκλέτερον έσσυγκρατείτο από το άδομανοκόλλητο στέμμα.

Η Α.Β.Υ. ή δούκισσα Μπρόνσβικ Λούνεμπουργκ Βικτωρία —Λουίζα μήτηρ της όμηςλης νύμφης έφερεν όραιότεστην τουαλέττα μπλε - διολε και κατ όριούζομορη.

Στέμματα καλλιτεχνήματα : Η Α.Β.Υ. ή πριγκίπισσα 'Ολγα με ροζ παλ και ή Α.Β.Υ. ή δούκισσα του Κέντ με φόρεμα σε χρό-μα μπλε - αιδέριο, καστόριον καπέλλο με πικνότερας δέσεις από αϊνιγμένες όμοιόχρωμες και γοήνιο μαντίο συντονισμένο.

Η Α.Β.Υ. ή πριγκίπισσα Νικολάου, κομψότατον φόρεμα γαζέ, με γούνα 'Σινολάα και καπέλλο με μπλε πτερ.

Η Α.Β.Υ. ή πριγκίπισσα 'Ελένη της Ρουμανίας πολύ όρώα και της δοξής του Λούνεμπουργκ κρατών εις τών θρασιών του την κόρην του πριγκίπικου Φρειδερίκη. Ο Διαδόχος Πάυλος δ-χρώματος γκού - πλατινέ.

Η Α.Β.Υ. ή πριγκίπισσα Χοαλές της Βάδης θυγάτηρ της Α.Β.Υ. του πριγκίπικου 'Ανδρέου της 'Ελλάδος, έφερεν όμηςλιν χρώματος γκού - πλατινέ.

ΑΙ Α.Α. Β.Β. Υ.Υ. πριγκίπισσα Ειρήνη και Αλβατερίνη όρώας, με φορέματα κομψότατα μπλε.

Η Α.Β.Υ. ή πριγκίπισσα 'Ολγα της Πρωσίας μελε γο-μπλ και μαντίο δελουβίνο σε τόνο πλνν δαυθχρωόν.

Η κόμισσα Τσίριχη θυγάτηρ του πριγκίπικου Νικολάου με σίνολον μπλε.

Η Α.Β.Υ. ή πριγκίπισσα 'Αλεξάνδρα όρώα με κινήν τουαλέττα.

ΑΙ νεαράι παράνυμφοι έφερον ες πόδην φορέματα με ζω-νες κινάες.

Τελευταίος προσήλθεν εις τών ναόν ή Α.Μ. ο Βασιλεύς κρατών εις τών θρασιών του την δούκισσαν της Βρουμβίκης και του Λούνεμπουργκ μητέρα της όμηςλης νύμφης, και έδωκε κατόπιν ο πατήρ της δοξής του Λούνεμπουργκ κρατών εις τών θρασιών του την κόρην του πριγκίπικου Φρειδερίκη.

Ο Διαδόχος Πάυλος δ-χρώματος γκού - πλατινέ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 23ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΩΣ Θ' ΑΠΟΚΤΗΣΕΤΕ ΣΕΞ - ΑΠΗΛ

ΤΗΣ ΜΑΡΣΕΛ ΩΚΛΑΙΡ

ΛΟΙΠΟΝ, το σεξ-άπην, βρίσκεται στα μάτια; Λάθος... Το σεξ-άπην βρίσκεται στο βλέμμα. Μόνο που χρειάζεται κάποια τέχνη για να το κάνουμε πιο φανερό και δραματικό...

Ένα βλέμμα σκληρό, το κεφάλι ελαφρά χαμηλωμένο, έχει μα-γνητισμό και σεξ-άπην συγχρόνως.

Τό εξαιρετικά ενδιαίητο βλέμμα δεν έχει καθόλου σεξ-άπην.

Αν θέλετε να πείσετε κάποιον κυτάξτε τον στη μέση των φρυδιών.

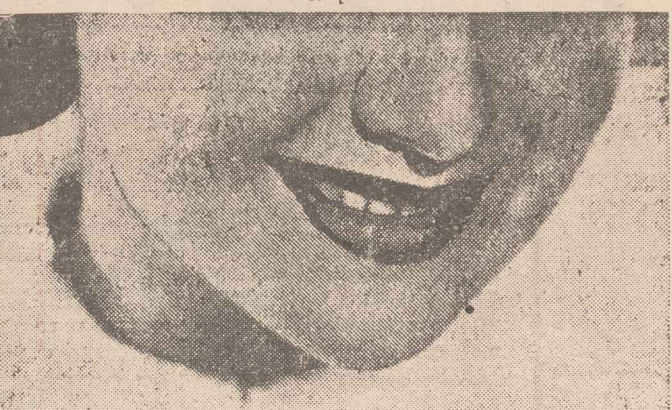
Αν θέλετε να τον γοητεύσετε κυτάξτε τον στο μέτωπο, που βρίσκεται μεταξύ του άνω χείλους και της βάσεως της μύτης.

Αν θέλετε να τον αταλαιώσετε, τοσοτήρησέ τον ελπίς ψη-λότερα καθομένη: κάτω έξερουν οι βασιλίδες που κάθονται σε θρόνους.

Η πρώτη χειρονομία μιας έρωτευμένης γυναίκας δεν είναι να

Τά μάτια.

Τό στομα.

πάη να καθίση στα πόδια του αγαπημένου της; Λοιπόν αυτό είναι που την καθιστά σολάδα του, ενόρ εκείνη εύχεται να γίνει βασίλισσά του.

Αλλά το σεξ-άπην βρίσκεται στο σχήμα του στόματος; Λάθος... Αλλά από παντός βρίσκεται στο χαμόγελο και στην αντίθεση που ή άσπράδα των δοντιών σχηματίζει με το κόκκινο των χείλων.

Τά σμαρκώδη χείλια έχουν περισσότερο σεξ-άπην από τα λε-πτά. Όπως τα μεγάλα στόματα έχουν περισσότερο από τα μικρά.

Δεν σας συμβουλεύω να έχετε το στόμα σας ανοιχτό. Αυτό είν' ο θάνατος του σεξ-άπην. Μάθετε να έχετε το στόμα μόλις ανοιχτό.

Η μύτη η. Φαίνεται πως οι γυναίκες μύτες είναι άεστανήτερες. Εις τί συνίσταται ή γατίσια μύτη; Μία μύτη, της όποιος το προφίλ φαίνεται να χαρακτηρίζεται αίσχροειδή... Η βασίλισσα Νεφε-ρίτις, γυναίκα του Φαραώ, είχε γατίσια μύτη, ή όποια πιθανώς να είνε ίδιον των Αιγυπτίων γυναικών, αφού και ή περίφημη Κλεοπάτρα...

Αλλά αν κατά κακή σας τύχη δεν έχετε γατίσια μύτη, μην το πάρετε κατωσύνα... Και ροιφόνια λγαία επίκληση είναι το ίδιο νοσηνικά, σεξ-άπην...

Και μήπως το σεξ-άπην βρίσκεται στην ουλίδα; Όχι, βέβαια. Βρίσκεται πολύ περισσότερο στη σιωπή και στο πώς εκφέρεται στη φωνή. Η ουλίδα όποιον όηποτε να μου επανάλαβη ό,τι είπαε μία γυναίκα, της όποιος ή φωνή είνε γε-μύτη σεξ-άπην. Δεν θα θυσίαται λέξη. Αλλά εκείνο που δε θα έβγαζε ποτέ είνε ο όνος της φωνής της. Οι φηλές φωνές στε-ρουνται τελείως σεξ-άπην. Οι μουσικές φωνές έχουν χάρι. Αλ-λά ή γοητεία συνίσταται περισσότερο στις βόρειες και χαμηλές φωνές. Μία φωνή δαυτή μπορεί να ήν δυνατός σεξ-άπην. Η Μάρλεν Ντρίτση και ή Μελί Τζάκσον μες το άπιδόξεν κολλά.

Αλλά ή πιο... σεξ-άπην, φαίνεται, είνε ή τραγουδιστή. Οι γυναίκες, σήμερα, τραγουδούν με μίλνιν τραγουδιστά: κανένας δεν τραγουδάει. Κν' όμως αν θέλετε να έχετε μία φωνή γεμάτη γοητεία, φροντίστε να την κάμτε φυσική, τραγουδιστή. Μία ό-ραία φωνή, καλά χρησιμοποιημένη... Ίδου ένας τρόπος άλλ-όστος για ν' αποκτίσετε το περιπόθητο σεξ-άπην.

Τό σεξ-άπην, της έρωτευμένης γυναίκας...

...Είν' εκείνο που αναπτύσσεται όταν μία γυναίκα συναντήη τον άνδρα που αγαπά. Τα μάτια της λαμπρύνουν, ή φωνή της δ-νείται, ένας μαγνητισμός την πλημμυρίζει. Αλλά μόλις ο άνδρας παύ άγαπα φωνή, τότε χάνεται και το σεξ-άπην.

Τέλος για να κάμτε τους άνδρες να ενδιαφέρονται για σας, πρέπει να δείξετε κάποιο ενδιαφέρον και στις γυναίκες. Πι-θαόν ν είνε όρώα, γοητευτική, άσσυγκρη... Αν οι άνδρες έχουν την έντιμότητα τους δεν προσπαθείτε να τους αφέσετε, δεν θα ρα: προσέξουν καθόλου.

Αν είστε από τις γυναίκες που όνθετονται ένα άνδρα μό-νον, τότε φροντίστε ν' άφέσετε μόνο σ' αυτόν. Σε κανένα άλλον ν' αίνετε, άσπιδος, θέλετε να σας περιεργάζονται διαρκώς σ' άσπιδος, τότε πάλι φροντίστε ν' άφέσετε σ' όλους και να μην ενδιαφέροντε κανένα.

Έτσι θα είστε μία κομμογελαστή, θα κάμτε τους άλλους να άποφασίσουν.

Αλλά τί όγναίτε μ' αυτό;...

ΜΑΡΣΕΛ ΩΚΛΑΙΡ

Πώς με μία φούστα θα έχετε τρία απογευματινὰ φορέματα

Για τις απογευματινές συγκεντρώσεις, δεν θα σάς άρεση να έχετε μόνο ένα φόρεμα. Μία φούστα, μία άπλη φούστα θα σώσει την κατάσταση. Όταν δέχεσθε σπίτι σας την φο-

ρjητε με μία σοβαρή καζάκας από το ίδιο ύφασμα με μακριά μανίκια. Για τις επισκέψεις ή τα κοκτέιλ θα αντί-καταστήσετε την καζάκα με μία μπλούζα άμπιγιέ, ή όποια θα είναι

ή μισή από το ύφασμα της φούστας και ή άλλη μισή από δαντέλλα. Με μία δέ μικρή ζακέττα από λαμέ, θα έχετε και ένα όραίο άνσάμπλ.

Και με άλλη μιὰ φούστα θα έχετε τρία βραδυνὰ φορέματα

Τό βράδυ επίσης ή τουαλέττα σας πρέπει να είναι άνάλογη με την περίσσει. Και πάλι μία άπλη φούστα από μαύρο σατέν, αλλά αυτή τη φο-ρά μακριά, θα σάς έξυπηρετήσει. Είς την εικόνα ή φούστα σημειώνε-ται με τό γράμμα Β. Για τό θέατρο

θα την συμπληρώνετε με μία χαρι-τωμένη μπλούζα-μπολερό από λαμέ, γαρνιρισμένη στό γιακά και έμπρός από μοτίφ ματλασέ. Η ίδια φούστα θα είναι πολύ κατάλληλη για έπίση-μα γεύματα όταν την φορείτε με μία

καζάκα από ζέρσεύ με μεγάλο ντε-κολτέ έμπρός και θα είναι τό πιο χαριτωμένο βραδυό φόρεμα, όταν την φορείτε με ένα μικρό κορσάζ χωρίς μανίκια από σατέν όπως και ή φούστα.

ΚΑΛΑΙΣΘΗΣΙΑ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΑΣΠΡΙΚΗ

ΕΙΝΑΙ ή εποχή που κάθε γυναίκα που άρπαζά τό σπιτικό της, όνειρεύεται να άναγεώσει ή να αλωήσει την άσπρικη του σπιτιού της. Ποτέ δεν είναι άρρετή ή άσπρικη, τα τρα-πεζομάνηλα, οι πετιέτες. Όλα αυτά φθεί-ρονται, ξεφρεσκάζονται, γίνονται ντεμοντέ. Γιατί ή μόδα έπεμβαίνει έπίσης και σ' αυτά. Τα Καταστήματα θα άρχίσουν να έχουν την φεική έδδομάδας. Έπωφελήσετε, λοιπόν, και άναγεώσατε ό,τι σας χρειάζεται. Θα βοη-τε πολλές καινούργιες πρεσβύς σε ύφασματα και όράσιους χρωματισμούς, που έπιτρέπουν κάθε φαντασία.

Τό λινό είναι όνομαστό για την λευκότητά του. Έν τοίτοις, υπάρχουν τώρα λινά, σε όράσιους χρωματισμούς, που έπιτρέπουν κάθε φαντασία. Τα άσπριόρουχα άσπριόρουχα κ' αυτά την μόδα των φορεμάτων. Γίνονται έφαρμοστά στους γοφούς και στη μέση και πολλά ντυτι-

κά μοιάζουν με βραδυά φορέματα. Γαρνιρόν-ται πολύ με δαντέλλες κ' αυτό τα κάνει πολύ χαριτωμένα. Τα μεταξοτά, δεν άπάρχει άμ-νον θα έχετε κομψή εμφάνιση, αλλά, εάν είστε γυναίκες, αυτή ή λιζέ θα σας έξυπηρετήσει πο-λύ. Για να είναι πιο έρση, την φοδεάρετε με λεπτό μάλλινο ύφασμα.

Και μία που μιλώμε για κομψή εμφάνιση, άς προσθέσουμε, ότι δεν πρέπει να παραμείνε-τε τό κτενισμό σας, όταν είστε άδιάθετες. Κρα-τήστε τα μαλλιά με μία κορδέλλα ή με ένα φίλε. Βλέπετε, πώς και όταν άκούη είστε άναγκα-σμένες να μένετε στο κρεβάτι, μπορείτε να είστε κομψές και χαριτωμένες.

- 1) Νυκτικό και λιζέ από ρέζ μευσελίνα με έσλάν από τεύλι. Είναι ένα άνσάμπλ με πολύ γυναικεία χάρι.
- 2) Κομπιναιζόν από κρέ-ντε-οιν γαρνιρισμένο με δαν-τέλλα, σταυρώνει και κουμ-πάνει στό πλάγιο.
- 3) Νυκτικό από ρέζ σατέν σε πολύ μελετημένο σχέδιο.
- 4) Νυκτικό από ρέζ μευσε-λίνα γαρνιρισμένο με δαν-τέλλα.
- 5) Κομπιναιζόν για βραδυ-νό φόρεμα από χονδρά κρέ-π σατέν τελειώς έφαρμοστό.

Το αϊνιγμά της γυναίκας

140N

Του Ιατρού P. VACHET

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ του τύπου αυτού δηλαδή, πόνον λίγο αισθάνονται την έλξη του άλλου φύλου ή και του ίδιου φύλου. Η ιστορία τους δείχνει πως μένουν παρά την ηλικία τους σε μία άγνοια πραγμάτων που θα ώφευλαν ήδη να ξέρουν.

Ώστόσο δεν είναι σπάνιο σε τέτοιες φάσεις να παρουσιάζουν περιόδους σεξουαλικών αναζωογονήσεων που γρήγορα σβύνουν για να ξαναπέσουν σ' ένα είδος αυτοερωτισμού.

Η ψυχρότης των γυναικών σε άλλες περιπτώσεις οφείλεται σε καταχρηστική ανωνυμία, όποιαν εντοπίζεται ή ερεθιστικότητας τους σ' ένα μικρό σημείο, ενώ όλα τα άλλα ατροφούν.

Υπάρχει ακόμη η περίπτωση ψυχρότητας της γυναίκας, γιατί η ιδιοσυγκρασία της την απομακρύνει από τον φυσιολογικό έρωτα. Τέτοιες γυναίκες πάσχουν κατά 72 % από σεξουαλική ανεπάρκεια και τα όργανά τους παύουν να αναπτύσσονται. Η περίοδός των είναι ανώμαλη, οι ώθησες μικρές, το στήθος τους ανδροειδές. Εννοείται πως ψυχρότητας των γυναικών αυτόν μπορεί να παύσει και οι αποτελεσματικά, κάνοντας ενέσεις από έγχυσιμα ώθησών και αδένων υποφύσεως.

Η μεγαλύτερη και συνηθετέρα όμως αιτία της γυναικείας ψυχρότητας, οφείλεται σε σεξουαλική αδεξιότητα και σε ψυχολογικές περιπλοκές, σε κακή συνεννόηση και αμείβεια των συζύγων και σε περιβάλλον που δεν βρθεί την ανάπτυξη της αισθηματικότητας.

Η έλλειψη σεξουαλικής άρμυνας δεν είναι μόνον μία άρχική κακή περπία, αλλά αντίθετα εγγράμνη κατάσταση μπορεί ν' αναστατώσει τις ζωές δύο ανθρώπων που στις αρχές συμφωνούσαν γιατί τους έκανε ο πόθος. Η σύγκρουσις ή που συχνά έρχεται από την διαφορά των χαρακτήρων. Στις αρχές μία γυνίκα αίσιαστη έφερε τον έναν κοντά στον άλλον. Το μεθούσι των αισθήσεων κυριάρχησε απόλυτα διαλογίζοντας όλα τα άλλα στοιχεία. Ακόμη και αν παρατηρήθισαν σφάλματα στο διάστημα αυτό τω έρωτικού πυρετού, το πράγμα θεωρήθηκε ασήμαντο, γιατί πίστευαν στην απέραντη δύναμη μεταβολής του έρωτος.

Έρχεται όμως μία ώρα που κιντά στον καθηγουαμένο πιά πόθο ζυπνά και θρώνεται η φιλοατία, ο έγωισμός και ο δεσποτισμός της συνηθείας. Οι αντίθεσες οδύνονται. Η συγκρούσις δύο χαρακτήρων αταρχικών, ζηλότυπων, έγωιστών γίνεται απόπειρα κτη. Συγκρούονται ακόμη ο τιμός και λογικός χαρακτήρες, με τον ύπουλο και ψεύτη. Συγκρούονται οι δύο νοοτροπίες που δεν είναι ίδιες διανοητικής δυνάμεως, ίδιου κοινωνικού επιπέδου.

Η στιγμή είναι κρίσιμος : Μπορεί να γίνει προσομιγν ή και άφοιμωσις : Να, συχνά μπορεί, αλλά όχι πάντοτε. Άπειρα είναι τα παραδειγματα αταρχικών γυναικών που ύπευχαρον και αλλάζουν από έρωτα προς τον άνδρα. Άπειροι είναι οι γοντροί άνδρες που γίνονται ευγενικοί κάτω από την επίδρασις μιας γυνίκας. Άπειρες είναι οι γυνίκες οι αμόρφωτες που για να φτάσουν και να νιάσουν αυτόν που αγαπούν, πηδούν με εύκολια και άλλεγρια τα σκαλοπάτια της γνώσεως.

Ώστόσο δεν είναι λιγώτερες οι περιπτώσεις που η συμφωνία ή άφοιμωσις δεν γίνεται και οι αντίθεσες οδύνονται. Σκηές, ψευτίες, κατοφυάσματα συχνά. Πολλές φορές οι σκηές είναι ή άνη διέδοσης γιατί έτσι εξουσιάζει ή μακία της αντίθεσας. Και ή αισθηματική κρίσις λύνεται τότε με πιο θερμούς επαγκαλισμούς, αλλά ο έρωτας κρατεί πάντοτε το ράγισμα που βασταίνει και αούάει με κάθε νέα προσοιμιά.

Πιο σοβαρά είναι τα μικρά, ύπουλα μίση που φέρνουν οι μικροπληγές. Δεν κατοφυάζονται, αντίθετα γαμογελούν και όμως κρυφοβλέπει ο ένας τον άλλον και ανακαλύπτουν αμοιβαίες αδυναμίες και σφάλματα και γελιά σπιας κι έτσι βρίσκουν άλλες όντ άλλων αιτίες να καλοαρούν τους θεούς και τις σκέσεις των. Ο παλός ώρωτος έρωτας πεθαίνει. Η σάρκα ή ίδια παύει να συγκινηται και οι επαγκαλισμοί κατανοούν άγγαρεία.

«Μάθετε ν' αγαπάτε»

120N

Του Άκαδημαϊκού ABEL BONNARD

ΕΡΕΙ ν' αγαπάς αυτός που δίνει θησαυρούς σάν να δίνει τίποτα και που δέχεται τίποτα σάν να είναι θησαυροί, αυτός που διοικεί αδέξια, που υποχρεώνει με γλυκύτητα, που ξέρει να απατήση και που δεν κρύβει μία επίεικας, που είναι και μένει ο πιο δυνατός, αν και φαίνεται ο πιο τρυφερός. Ξέρει ν' αγαπάς εκείνος που βοηθεί μια γυναίκα να γίνει αυτό που δεν ήταν, χωρίς να καταπιεσθεί όταν την βλέπει να μένη αυτή που ήταν και πριν. Ξέρει ν' αγαπάς εκείνος που έρεει να στολίζει με φώς, με σούρουπο και με νύχτες γοητείας την αγάπη του.

Πριν φθάσμε στους μεγάλους έρωτες, είναι ανάγκη να αναφέρωμε μίαν άλλη κατηγορία την όποιαν δεν πρέπει να παραλείψωμε: τους συζυγικούς έρωτες. Δεν αναφέρω για άδικεμένο ασισιότητα το θέμα αυτό. Θα μου έλειπε και γούστο και εξυπνάδα αν το έκανα. Θέλω βέβαια να μπορώ να μιλά ωραία για τα ύπερογα πράγματα, χωρίς να κατηγορώ γι' αυτό τα τίμια πράγματα. Τα πρώτα μας κινούν τον έθουσιασμό και τα δεύτερα τον σεβασμό. Όταν ξέρει κανείς να υμνή ότι στεφανώνει την ζωή θα ξέρη να μην παραγνωρίζει και ότι την συγκρατεί.

Είναι βέβαιον ότι υπάρχει περισσώτερη αγάπη σε έναν γερό δεσμό ενός καλού ζευγαριού, παρά στην εύθραυστη ένωση δύο έρωτευμένων που γαρίζουν έμπρός στον ελάσιστο κίνδυνο.

Εάν ή πρώτη φυσική τάσις δύο ανθρώπων που άρχισαν ν' αγαπώνται είναι, να αποφεύγουν τις δυσκολίες, ή δεύτερη κύρισις μίλια άσπαθούδον πούλ είναι να κτυπήσουν μαζί, από κοινοί τις δυσκολίες. Αυτό είναι τόσο αληθινόν που το βλέπει κανείς σ' όλους τους άγνωστούς δυνατά : ένδιαφέρεται ο ένας για την ζωή του άλλου και θυσιάζεται για την ζωή του.

Στην συζυγική εύτυχία δεν λείπει ή διάρκεια, λείπει ή φινέτσα. Έτσι όπως οι επιπλοαίοι έρωταί δεν έχουν παρά ώρωτες στιγμές χωρίς διάρκεια, οι συζυγικοί αντίθετα έχουν διάρκεια χωρίς στιγμές !

ΣΚΗΜΑΛΟ ΣΤΟ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Μαίρη "Αστορ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 9ης ΣΕΛΙΔΑΣ)

στο παλάτι, ή έμενε μέσα στο δωμάτιό της όπου οι νύχτες της περνούσαν μέσα σε έναν άδουλην ήριστη. Έμενε άσπληνη και φανταζόταν μίλις μέσους της μιλούσε. Άγνιστον να δεχθή κάθε τροφή και έδωκεν κάθε έσπληνη. Όπτε δεχόταν να παίζη πιά. Το ενδιαφέρον της για το θέατρο και τον κινηματογράφο είχε εξαπλωθή.

Ο θάνατος του συζύγου της σημείωνε γι' αυτή και το τέλος της ζωής της. Δεν γυναικότα να υπομένουν να άσπληνη γι' αυτή την και άλλες ημέρες εύτυχίας, άλλες ημέρες άσπλης. Δεν έδωκεν από τη σιωπή της παρά για να μοιρασθή :

«Γιατί να έρωσας ; Γιατί να έρωσ άδωρα ; Όλα για μένα τελειώσαν».

Αν ο Φράνκλιν Τόρες δεν ένεφανέτο απότομος μέσα στη ζωή της είναι πιθανόν ότι δεν θα έρωσέτο ποτέ την ελάτιδα, την φιλοδοξία, την χαρά της ζωής.

Η άσπλη της τοις γονείς της, που την ώθησε προς την έρωσισ σε ηλικία 14 έτων ήταν άσπλη πιά. Ο γάμος της με τον Κέννενθ Χόουσις της είχε δώσει μία ένεργησάτητα. Ηντάμνη από την εύτυχία της αυτή θάρρος για να μπορούσ ν' άναστασθή στις δυσκολίες που της έφερε μοιραία ή ζωή. Με τον θάνατο του Κέννενθ όλα αυτά έσπλησαν.

Ο νέος λοιπόν και εύγενής δόκτωρ Φράνκλιν Τόρες έπαισε την Μαίρη με την πρέσβυσιν λεπτότητα ότι το μέλλον της επαφίεσσε από μίλις χαρές. Την έγαλάνε, της έπαχέσσε να βρή ένδιαφέρον στον έρωτισμό του όπου και στον ίδιον και χάρις σ' αυτόν ή Μαίρη έπέσθη ότι όλα δεν είχαν τελειώσει άσπλη.

Έτσι το ταλέντο της έσώθηκε. Παντρεύθηκε τον Φράνκλιν Τόρες, έσπληνη στο σπύτιον, γνώρισε πάλι τη δόξα. Ένας ναυαγισμός έρωτος άνοίγεται στη ζωή της, με τοις καλύτερος αίσθησες.

Άλλά για μία άσπλη φορά ο δρόμος αυτός της εύτυχίας έρωσε. Η Μαίρη δίστασε πάρα

Και δεν είναι βέβαια μοιραίο τα πράγματα να είναι έτσι. Από τον καιρό που οι άνθρωποι παντρεύονται πού νέοι, ο έρωτας τους έχει περισσότερη ζωή. Άποκτώντες νέοι παιδιά, μοιρούν μαζί τους να έσπλησουν την παιδική ηλικία και να διατηρούνται ζωηροί και ασιόδοχοι. Γι' αυτό οι νέοι γονείς είναι σοβαροί χωρίς να έχουν το ύφος. Η συνεχής φρονιμάδα τους δεν τους έμποδίζει να κάνουν τρέλλες της στιγμής, τρέλλες που δυναμώνουν την συζυγική άσπλη.

Χωρίς άμφοβλία ο γάμος και ο πιο ύπερογος κίνδυνος να είναι για μίαν άρωσμένης ποιότητα νέας, ή άφάρει της λεπτότητας και ή άρχη της άσπλης, ή παραιτήσις από κάθε όνειρο να γίνης κάτι που θα ήθελες. Την έποχη άκριβώς που οι γονείς χαίρονται κι άνοίγουν διάπλατα τις πόρτες του μέλλοντος, ή νέα πρέπει να δεχθή να μνη σε μία ζωή λιγώτερο όπως την θέλει αυτή και περισσότερο όπως καθιρώθη για όλες τις γυνίκες. Χρειάζεται συνηθείς ν' άφήση τις δικές της άσπληες και επιδώσεις, τοις ποιητάς που διάβαζε, τα άσπλητα της βιβλίας, να πάλη να πλουτίση για ν' άρχισή να δίνεται.

Οι έγνοιες των παιδιών την κάνουν να ξεχνά τον εαυτό της και την κικεταρία της. Αποφεύγει τους καθρέπτες και γίνεται λιγώτερο ώρωσις, αλλά κάθε θυσία για την μητρότητα της είναι τόσο γλυκεία και την κάνει με τόση λίγη φασαρία, που είναι άξιόθαύμαστη. Η ίδια ή εύτυχία κάνει θύματα μέσα στις γυνίκες.

Άλλες νέες συζυγοί μίλις φύσεως έσας λιγώτερο βασταίς, αλλά φυσικής και τομής, διατείνονται ότι δεν ύπευχαρον σε καμμία τους βλέμη και συνηθείς, ενώ συγχρόνως είναι έκακτες μητέρες και συζυγοί. Κονεταρίζονται χωρίς να γάνουν κόπο, φορούν ώρωσιότητα φουστάνια χωρίς να έσδεύουν πολλά και λάμπουν σάν τις πιο ώωσφες και περπωιμένες δεσποινίδες.

Γι' αυτό όλα μπορεί κανείς να βρή σπιτάκια με εύτυχία άσπλη στην πόλη, πάντοτε όμως γελαστά όταν δεν άπουσάξει ή εύθυμία και ή νεότης. Ποιός δεν έχει μάτια να δη αυτή την αινώδη άναστασμένη σκέσι του άνδρος που έχει μία έρωσισ με την γυναίκα που φτιάγνη το σπιτικό, τις άσπλης του ένος για τον άλλον, τα τρυφερά βλέμματα, τις φυγές από την κοινή ζωή και το κυνήγημα της χαράς σε κάτι άσπληστο που θερμαίνει τον έρωτα και κάνει το φίλ τόσο γλυκό όσο και μίλις έρωσμένης...

Ο γάμος μάς παρουσιάζει συνεχώς την μεγάλη δοκιμασία, που κάθε ελκυστικής άσπλης πρέπει να έξουδετερώνη την δοκιμασία της από κοινού ζωής. Το σημείο αυτό είναι τόσο λεπτό και μεγάλο που είναι δύσκολο να δη κανείς άσπλη και τις κόρες γραφές του. Δυστυχώς οι περισσότεροι άνθρωποι που ζούν μαζί καταλαβαίνουν την συμβίωσι σάν την καλύτερη άμφοσπαρα για να άφήσουν ελεύθερες όλες τις χαντράδες και τις προστυγίες τους. Το θέημα αυτό είναι φοικτό για τους άλλους και τραγικό για τοις ίδιους που το ζούν.

Οι καλοί άνθρωποι που έχουν τίμιο χαρακτήρη χωρίς να είναι φίνι, ζούν με γλυκύτητα και γαλήνη ο ένας κοντά στον άλλον. Οι περιπλοκές άρχίζουν όταν ένα πρόσωπο λεπτό άναγκάζεται να έρη με κάποιον που δεν είναι του τύπου του. Τότε αντί για άδουνηρούς άγώνες και γελοίες προσοιμίες, ή λεπτή φύσις ζητεί να βρή άλλο τροφή για την ζωή της και παρηγορία.

Η δυσκολία γίνεται έντονότερη όταν δύο λεπτές φύσεις συζούν. Θάλεγε κανείς τότε πως όλα συνωμοτούν για να τοις καταστρέφουν την γαλήνη και την εύτυχία τους. Άντι να είναι εδωσθήτοι για να συμφωνούν, είναι εδωσθήτοι για να άντλήγη ο ένας τον άλλον. Τα νεύρα τους τοις γαρίζουν όπως τα συρματοπλέγματα δύο άγρογός. Σιγά - σιγά θα πάρουν την συνηθείς να άντλήγουν μηχανικά και όσο κι αν ή εύγένεια τοις άναγκάζει να παρουσιάζουν μία ψεύτικη γλάνη, ή ζωή τους είναι δολιλήρη μία άσπλη ένδρα.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Η συνέχεια.

9 ωραία μοντέλλα έπανωφορίων και φορεμάτων

1. Έπανωφόρι από πράσινο λαϊνάς με διπλό γιόκα από ρενώρ.
2. Φόρεμα από σάτιν μπρέν, γαρυρισμένο με κεντήσις μπάντες, ζιλιές και γυασις από χρυσό λαϊνάς.
3. Έπανωφόρι από ντυβέλι με ζώνη από βελούδο, σπαρτώνει πού και δίνει έμφως, γιόκασις από ρενώρ.
4. Έπανωφόρι από λαϊνάς βελούτε έχει όλα το φόρος έμφως και γυασις από ρενώρ.

1. Φόρεμα από μαύρο κρέπ σε φόρμα σμιζέ, ή φούστα γαρυρισμένη από κορδέλας και γιόκα κεντημένο με παγιέτες.
2. Βελούδινας κορδέλλες γαρυρύνουν το χαριτωμένο αυτό φόρεμα από θομπί κρέπ.
3. Άπλό και κομψό φόρεμα από λαϊνάς γαρί, ή ένωσισ ζώνη είναι από κορδέλλα κεντική και πρσώνη, το ίδιο γαρυρισμένο έχει και στα μανίκια.
4. Μπλούζα από μεταξωτή μουσσολίνα, περσώτες κορδέλλες ποδ δένουν έμφως, σχηματίζουν μουσγόνι.
5. Έλεγκαντικό έπανωφόρι από μαύρο νερσ, γαρυρισμένο κομψά με άσπρη κεντημένη με μία ώρωσις άγκυρά από σπάρ.

ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΟΡΟΥΜΕ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ...

Η ΠΑΛΙΑ «ρόβια» άντικαταστά ή η από το φόρεμα του σπιτιού. Και μία κομψή και παρατηρήσιμη πρσώση γυναίκα δεν φορεί πιά στο σπίτι της «ρόβια», παρά μόνο το πρωί, μόλις σπυρή απ' το κρεβάτι της. Κι' αλήθεια, αν άπαύσει το σπιτι σας, έχετε δίπλα στο άλλα σας φορέματα -φορέματα σπάρ, τσαγιού, γεμιάτων, χορού- και το «φόρεμα του σπιτιού» : ζεστό, άνετο και κομψό συγχρόνως. Γιατί δεν πρέπει να ξεχνάτε πως ή άτημική είναι ή πιο ύπουλος έμφως σας. Θα έχετε λοιπόν ένα φόρεμα εύχριστο, άρεστό μακριά και άρεστό φαρδύ, που να πέφτη με χαριτωμένες πτυχές άδωκα και όταν δεν φορήτε τον κορσ σας. Έτσι μπορείτε να διατηρήτε ή γραμμή σας, ενώ συγχρόνως θα έσκαυρίζετε από τοις κόποις της ημέρας. Άν είστε εδωσθήτοι στο κρό, θα διαλέξετε κανένα μαλακό μάλλινο θραγμα, έζωσέ μάλλινο ή βελούδο βαμβακερό, και θα διαλέξετε ένα χρώμα ζεστό, βαθύ, εύχριστο.

Κάνουν επίσης και πανωφόρια για το σπιτι. Είναι ένα νέο πρακτικό σχέδιο, που άφνει κάθε ελευθερία στην κίνηση και κρατεί όλη τη γραμμή της σπυρήσας. Ο ύφους σας θα είναι εύτυχης να σας βρσκή στο σπιτι, δίπλα του, το ίδιο χαριτωμένη και γαρυριστική, όπως είδατε στον κόμο. Μπορείτε να κένετε το έπανωφόρι από μεταξωτή ή μάλλινο θραγμα, από βελούδο ή φανέλλα. Η φόρα θα είναι από λεπτό έζωσέ άγκυρά, αν το θραγμα είναι μεταξωτό, ή από ατέν ζωηρό χρώματος, αν είναι μάλλινο. Παραδείγματα χρίν ένα έπανωφόρι από γαρίκο μάλλινο θραγμα θα φοραρισθή από ατέν πράσινο ή κόκκινο, που θα φανταίται στα ρεβέρ και στο γιόκα. Δεν θα παραλείψετε επίσης τις άσπληες γαρυτιόρες, που κι αυτές έχουν το θέαματιστές γόνιες. Μπορείτε, άκωσγα με το γούστο σας, να κένετε το φόρεμα σας το σπιτικό κοσμητικό και έλκυστικό, έλκυστικό γυναικό, ή να το δώσετε μία εδωθη άδουλη νύκτα.

Άλλά πρέπει επίσης να προέσσετε και στα παπούσια του σπιτιού. Δεν πρέπει να έχουν, έσσο και την παραμικρή δυσότητα με παντοφλές. Σύμφωνα με το φόρεμα του σπιτιού, θα διαλέξετε άναπαυσινές, αλλά κομψές γόδες συνάδρια από ατέν ή βελούδο, ή και από μαρσο σε και σε χρώμα σήμωμο ή άντίθετο με το φόρεμα. Και δεν θα παραμηνήτε να έσπληνε τις άσπληες γαρυτιόρες, που κι αυτές έχουν το θέαματιστές γόνιες. Μπορείτε, άκωσγα με το γούστο σας, να κένετε το φόρεμα σας το σπιτικό κοσμητικό και έλκυστικό, έλκυστικό γυναικό, ή να το δώσετε μία εδωθη άδουλη νύκτα.

Άλλά πρέπει επίσης να προέσσετε και στα παπούσια του σπιτιού. Δεν πρέπει να έχουν, έσσο και την παραμικρή δυσότητα με παντοφλές. Σύμφωνα με το φόρεμα του σπιτιού, θα διαλέξετε άναπαυσινές, αλλά κομψές γόδες συνάδρια από ατέν ή βελούδο, ή και από μαρσο σε και σε χρώμα σήμωμο ή άντίθετο με το φόρεμα.

Η Α. Μ. Ο ΜΠΕΜΠΕΣ

Περιποιήσεις 10ου, 11ου και 12ου μηνός

Ο ΜΠΕΜΠΕΣ είναι πια μεγάλος και οι πιο δύσκολοι μήνες έχουν περάσει. Άλλα πόσων κινδύνους δεν διατρέχει ακόμη ο μικρός; Πρέπει να τον προσέχετε πάντα με άκοιμητη προσοχή.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗΝ ΜΗΤΕΡΑ

Δεν μπορούμε παρά να σας συστή-

σωμε να ακολουθήτε τις συμβουλές που σας έχουμε ήδη δώσει:

Καλή διατροφή. Καθαρός αέρας την νύκτα και την ημέρα. Άλλα επί πλέον μη ξεχνάτε τώρα ότι ο Μπεμπές είναι ήδη μεγάλος και ότι δεν πρέπει το παιδί να είναι η μόνη φροντίδα της ζωής σας. Μη ξεχνάτε ότι έχετε σύζυγο, ο οποίος σας αγαπά.

Μη ξεχνάτε ότι ο σύζυγός σας πρέπει κι αυτός να ασχολείται με τον Μπεμπέ, και έτσι κι αυτός δικαιώμα να ενδιαφέρεται για το παιδί, όπως και σεις και να το κάνουν να αποκτήσει καλές συνήθειες. Μη ξεχνάτε ποτέ ότι ο Μπεμπές βλέπει, ακούει και παρατηρεί δεν έχει άλλους τε και τίποτα άλλο να κάνει.

Προσέχετε πάντοτε σε κάθε τι που μπορεί να βλέπει και να ακούει.

Ο ΜΠΕΜΠΕΣ ΠΕΡΙΠΑΤΕΙ

Κατά τον έβδομο ή ογδοό μήνα ο

Μπεμπές αρχίζει να αλλάζει θέσεις και να περπατά με τα τέσσερα. Είναι πολύ καλό να τον αφήνετε να το κάνει αυτό, γιατί με τον τρόπο αυτόν θα σχηματισθούν οι μύες του. Δεν πρέπει όμως να του επιτρέψετε να τετραποδίζει σε όλο το σπίτι γιατί το περπάτημα πηδώντας να είναι κρύο ή λερωμένο και γιατί είναι ενδεχόμενο να κατασκυλίσει από τις σκάλες ή να πάει κοντά σε καμιά σόμπα και να καί.

Προσέχετε για τον Μπεμπέ ένα κατάλληλο γάρο όπου θα μπορεί να περπατάει χωρίς κίνδυνο.

Χωρίζετε του μια γωνιά με χαλί, και από πάνω μ' ένα λινό σκέπασμα που θα είναι δυνατόν να πλένεται. Προτιμώτερο είναι τη γωνιά αυτή να την περιτριγυρίσετε με κάγκελα, τα οποία σε λίγες ώρες μπορεί να κατασκευάσει ο πατέρας του από κοινό ξύλο. Προστατευμένος από κάθε κίνδυνο εκεί μέσα ο Μπεμπές θα μπορεί να τετραποδίζει με όλη του την άνεση και να διασκεδάει με τα παιχνίδια του.

Κατά τον ογδοό μήνα πρέπει ο Μπεμπές να μπορεί να κάθεται μόνος του και να στέκει όρθιος, σπριζίζοντας με μια κορδέλα ή σ' ένα τοπίο. Αυτό θα του δυνάμωσει πολύ τους μύες του.

Δεν είναι σωστό όμως να τον εξαναγκάζετε να καθίσει ή να μείνει όρθιος.

Μη βιάζεστε να κόμειτε το παιδί σας να περπατά. Μόλις όταν θα είναι ενός έτους ο Μπεμπές θα μπορεί να στέκει όρθιος, χωρίς να στηρίζεται. Αφήστε τον να τετραποδίζει όσο το δυνατόν περισσότερο και μόνος του. Εκείνος θα σηκωθεί να περπατήσει όταν θα μπορούσε. Εάν όμως κατά τον δέκατο ογδοό μήνα ξεκαλοουθεί να μην περπατά, συμβουλευθείτε τον γιατρό σας.

Σημειώστε προσεκτικά την χρονολογία που ο Μπεμπές σας έκανε τα πρώτα βήματα.

Ο ΜΠΕΜΠΕΣ ΟΜΙΛΕΙ

Κατά τον ογδοό μήνα ο Μπεμπές προσπαθεί να μιλήσει και όταν είναι ενός έτους αρχίζουν τις πρώτες λέξεις: «μωμέ», «μωμέ».

Είς ηλικία των δύο ετών καταρβάνει να ομιλήσει, δηλαδή να σχηματίσει τις πρώτες φράσεις. Συνήθως τα κοριτσάκια μιλούν γρηγορότερα από τα αγόρσκια.

Εάν μεταξύ του δευτέρου και τρίτου έτους δεν μιλήσει το παιδί σας, πρέπει να ανησυχήσετε και να συμβουλευθείτε τον γιατρό σας.

Φροντίστε να μιλήτε σωστά και καθαρά στο παιδί, γιατί τα παιδιά αποκτούν εύκολα κακές συνήθειες.

ΣΤΑΥΡΩΤΟ ΖΙΛΕ

ΤΟ ΖΙΛΕ αυτό με μακριά μαλλιά και πρακτική. Μπορείτε να το φορέτε με μια μπλούζα σεμνιά ή και με ένα άλλο φόρεμα. Υλικά: 360 γραμμάρ. μαλλί πεγκούνι χρώμα γκρι ανοικτό. Βελόνες αριθ. 3.

Β Ε Λ Ο Ν Ι Ε Σ: Λάστιγο, 1 π. καλή, 1 π. ανάποδη, 20. Πυλάν ζέρσεϊ, 1 σειρά καλή, 1 σειρά ανάποδη.

Ε μ π ρ ό σ θ ι ο ά ρ ι σ τ ε ρ ό μ έ ρ ο ς: Αρχίζετε από κάτω. Περνάτε 58 π. Πλέκετε 6 εκατοστά με λάστιγο και έπειτα συνεχίζετε με πουν ζέρσεϊ. Στην πλευρά της πλάτης ραφής αυξάνετε 11 φορές 1 π. κάθε 1/2 εκατοστό. Στην άλλη άκρη πλέκετε 0 μ. 21 ίσια και κατόπιν κλείνετε για το ντεκολτέ 1 π. κάθε 2 σειρές, έως ότου σας μείνουν 28 π. Στά 0 μ. 26 ύψος σχηματίζετε την μασηγάλη κλείνοντας σε κάθε σειρά 2 φορές 3 π., 1 φορά 2 π. και 5 φορές 1 π. Στά 0 μ. 35 ύψος αρχίζετε πάλι να πλέκετε λάστιγο για να σχηματίσετε το άμπισμα, συγχρόνως στο αυτό ύψος αυξάνετε στην μασηγάλη 4 φορές 1 π. κάθε 2 εκατοστά. Όταν η μασηγάλη έχει 0 μ. 18 ύψος κλείνετε τον ώμο σε 5 φορές.

Ε μ π ρ ό σ θ ι ο δ ε ξ ι ό μ έ ρ ο ς: Το πλέκετε όπως το άριστερο, αλλά αντικρουστά και φροντίζοντας να σχηματίσετε 6 κουμπότρες, δύο-δύο. Οι δύο πρώτες θα γίνουν σε 3 εκατοστά ύψος από κάτω. Η πρώτη μετά 3 πόντους από την άκρη και η δεύτερη μετά 16 π. από την πρώτη. Οι άλλες θα γίνουν σε απόσταση 9 εκατοστών.

Π λ ά τ η: Αρχίζετε από κάτω. Περνάτε 74 π., πλέκετε 6 εκατοστά λάστιγο και έπειτα συνεχίζετε με πουν ζέρσεϊ, ανοίγοντας στις δύο άκρες 1 π. κάθε 1/2 εκατοστό 11 φορές. Στά 0 μ. 26 ύψος σχηματίζετε τις μασηγάλες κλείνοντας στις δύο άκρες σε κάθε σειρά 1 φορά 2 π., 1 φορά 2 π. και 6 φορές 1 π. Στά 0 μ. 35 ύψος αρχίζετε πάλι να πλέκετε με λάστιγο για να σχηματίσετε το άμπισμα, συγχρόνως στο ύψος αυτό αυξάνετε στις μασηγάλες 3 φορές 1 π. κάθε 2 ε-

πλευρά, κλείνοντας ακόμη 5 π., για το ντεκολτέ.

Μ α ν ί κ ι: Αρχίζετε από κάτω. Πλέκετε 7 εκατοστά λάστιγο, συνεχίζετε με πουν ζέρσεϊ, αυξάνοντας στις 2 άκρες 1 π. 17 φορές κάθε 2 εκατοστά. Στά 0 μ. 44 ύψος, σχηματίζετε το επάνω στρουγγυλό του μονικιού κλείνοντας 1 π. στην άκρη κάθε σειρά, έως ότου σας μείνουν 20 π., τους οποίους κλείνετε συνεχώς.

Σ υ ν α ρ μ ο λ ό γ η σ ι ς: Σιδερώστε ελαφρά από την ανάποδη το πλεκτό σας. Ραβέτε τις ραφές, εφαρμόζετε τα μονικία και κατόπιν ρελιάζετε το ζιλέ με τρέσαση σιρό.

Η ΕΙΔΙΚΗ

ΕΥΘΥΜΟΙ ΔΙΔΛΟΓΟΙ

Η κυρία στην υπηρέτρια της:

— Είμαι πολύ ευχαριστήμενη με σένα κι' αν ξεκαλοουθήσεις έτσι, μπορείς... να πεθάινεις στα χέρια μου!...

Ε κ ε ί ν ο ς: —Φεύγω. Όρκισσό ότι θα μείνεις πιστή στην άγκυρά μας, όπου να γυρίσω.

Ε κ ε ί ν η: —Σου το όρκίζομαι, αλλά... κούταξε μην άρνησής!...

στά άχρωμα μαλλιά όταν μια φορά την εβδομάδα τα τριβείς με την κάτω άβλαβη συνταγή:

Huile d'amanes douces 200 grammes
Teinture d'ambre 30 centigrammes
Alcool de citron 15 centigrammes
Huile de lavande 10 grammes

Πολλές μητέρες έχουν την κοκτετρία να ξεραίνουν τα μαλλιά στα μικρά των κοριτσάκια. Έχουν πολύ δικαιοποιο άποφύγοντας το δέντρο καλαμίνης μετατρέποντας σε άλλα είδη λουσιών. Το γερμανικό γαλλομύλι ξαναθαίνει τα μαλλιά, αλλά η συνταγή που θα σας δώσω είναι πολύ καλλίτερη και την μεταχειρίζονται πολύ στην Αμερική που επικρατεί το ξανθό χρώμα.

Citron séché 1 écorse
Rhubarbe 150 grammes
Vin blanc 1 litre
Feuilles de henné 50 grammes

Δεν τολμούμε να βεβαιώσουμε ότι την μεταχειρίζεται η Σιόλεν Τέμπλ, αλλά είναι πολύ πιθανόν. Έκτός αυτού, η λουσιών αυτή δυναμώνει τα λεπτά μαλλιά και κάνει το σκούρωμα τους πιο έντονο.

ΣΟΦΑ ΛΟΓΙΑ

Μεγάλων ανδρών

— Η Ελπίς είναι βαθμιαία κούραση, ή οποία καταλήγει σε απογοήτευση. [Κάρμεν Σούβα]

— Πολλοί ζητούν την ευτυχία εκεί όπου μόνον δάκρυα υπάρχουν. [Γκωτέ]

— Άγαπώ τόσο τη ζωή, ώστε θα ήθελα να ζω και στον Άδη ακόμη. [Ρενάν]

— Η ειλικρίνεια δεν βλέπεται παρά μόνα εκείνοι που προσποιούνται τον ειλικρινή. [Άλ. Δουμάς]

— Απόφυγε να ασταπατάσας. Είνε ή οκνότερη κομωδία της ανθρώπινης φύσης. [Σαίξπηρ]

— Ποτέ δεν κουράζεται ο άνθρωπος μαθαίνοντας τις δυστυχίες των άλλων. Πλην όμως όταν μαθαίνει τις ευτυχίες των. [Α. Μυσσέ]

— Δυο πράγματα προτιμάει ο άνθρωπος: Τον κίνδυνο και το παιχνίδι. Γι' αυτό ο άνθρωπος αγαπάει τη γυναίκα, γιατί είναι το επικίνδυνο παιχνίδι. [Ιφρ. Νίτο]

— Η ευεργεσία πολλές φορές συγκινεί περισσότερο τον ευεργέτη, παρά τον ευεργετούμενο. [Παστέρ]

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ

80Ν

ΝΟΜΙΖΑ πως δεν θα ξαναγνώρισα πια να μες όποτε, είτε η Ζερμαίν στο Ρομπερτό, δίνοντάς του το χέρι.

— Εκείνος της φίλης τα δάκρυα. — Άλλοι μόνον! Το θημάκι και πολύ! Στιγμές-στιγμές μοιχευτεί μια μανία να μπορούσα να τον πνίξω. να τότε στεργαλλισό αυτό τον άνθρωπο, αυτό το στέγνω, το ζωντανό εμπόδιο που δεσφονεται μαρσά μου και με χωρίζει από την ευτυχία μου!... Έσείς δεν ξέρετε, δεν μπορείτε να ξέρετε με την ψυχή σας την ήρεση και ηλυσία, τ' άγριο μοιχόγραμμα του έδου που φονιάζει μέσα μας, το ξόνημα του θεοπού, ποτάνε φαιμόνιο από τις συνήθειες του πολιτισμού και τις ήλικες άρχες που μας ποτίζουν μαζί με το γάλα της παραμύθιας μας!... Είμαι άνθρωπος καλοσυνάτος, έχετε όρος τζέντλεμαν, είσαι ήσυχος, φιλόανθρωπος, έρετε να συγκρατήεις τις όρεές σου, κι όμως να τί είναι στο βάθος που είναι του αυτός ο καλοσυνάτος άνθρωπος! Δεν ξέρω από τη φαντασματική του καλονοστήρια: ένα πλάσμα με άγρια ένστικτα, ένα θηρίο, που για να λανσώσει το πάθος του, αν μπορούσε, θα σκότωνε μιάλας.

— Γιατί πράγμα τον κατηγορείτε; — Για όλα... και περισσότερο γιατί είναι άντρας όπως εγώ.

— Η Ζερμαίν άρχισε να γελάει. — Δεν είναι κακοήγηση αυτό το παράνομο ποίγη εναντίον του. Είσατε βέβαιος ότι δεν άπαιρεί άλλο νεότερο; — Τι θέλετε να πής; — Ότι κάτι σοφώτερο και πιο τελευταίο έχει σιμεί μετ'έξ σου.

— Και τί μ' αυτό, αν είναι έτσι όπως το λέτε; Το πράγμα δεν έχει καμιά σημασία. — Και όμως, για μένα έχει και παρ'όλην, αφού δεν έχετε πια να με βλέπετε.

— Αν μπορούσα νάμια βέβαιος πως λυπάσαι γι' αυτό! — Πώς; Αμφιβάλλετε; Μήπως έχω άλλους φίλους; — Κανένα, ωστόσο, πιστότερο από μένα!

— Τώρα το λέτε αυτό και με την παραμυθία διασφάσσει χάνεσαι... Δεν μπορεί νάχη κανείς πιστότηρα σε σάς. Πέστε μου, πάνω σε τί το καθήκον με τον άντρα μου; — Δεν τ' άρνούμαι αυτό! Γιατί να κοιράζεσθε με τις άναρτες φιλονεικίες που χωρίζουν δυο έστε; Είναι πράγματα μηδανικά τούτα, που δεν πρέπει να γτάνουν ως έσας.

— Όστόσο του κρατείτε κακία. — Μ' όλη μου την καρδιά! Σας τήχω γι' κι' αυτή είναι ή αλήθεια. Τον έχω φοβιστά που είναι στέγνω, σας και που δεν σας κάνει ευτυχισμένη. Τον συγκινούμαι ποίγη το δικαίωμα να βρισκεται κοντά, τόσο κοντά σ' εμάς...

— Έκείνη συλλογίστηκε: — Κοντά μου... κι' όμως πόσο μακριά! — Δεν μπορώ να του συχωρέσω πως σας κρατεί δική του, ενώ εγώ δεν είμαι τίποτα, παρά κάτι άσημαντο, μια μικρολεπτομέρεια μέσα στη ζωή σας. Είμαι φίλος σας πιστός, ναι, αλλά ένας φίλος που κινδυνεύει από όρα σε όρα να τον διώξει μακριά σας ένα καπρίτσιο του στέγνω σας...

— Είστε υπερβολικός. — Σε τί πράγμα υπερβολικός; Έ, λοιπόν, όχι! Άν τον κέννεις μια μέρα να που κλείσει κατώματρά την πόρτα του σπιτιού του, δεν!

— Είμαι λάθος μου που άφίνο να μου το λένε. Όσα και νάνα τα έλαττώματα του χαρακτήρος του, μήπως δεν είναι πατέρας των παιδιών μου; — Ο Ρομπερτό έκανε μια κίνηση άνυπόμονη: — Μή μου το ξαναλέτε, για όνομα του Θεού. Τί άνάγη να μου θυμίζετε τους δεσμούς που σας ενώνουν και που θα σας ενώνουν για πάντα ίσως! Άληθινά, φτωχό μου παιδί, μιλάτε σαν γυναίκα φιλάρεστη, κι' ο Θεός έφερε αν έλστε σεις φιλάρεστη.

— Η Ζερμαίν είχε κοκκινίσει. Μιά άφροσύλα έλαμπε κάτω από τα βλέφαρά της: δεν ήθερε λοιπόν παρά να τον θυμώσει και να τον διασφάσει!

— Ο Ρομπερτό, που είδε τη συγκίνηση της, ξανάει πιο ήρεμα: — Νά, τώρα σας κάνω να λυπάστε! Είναι κάτι μέρες καλόντες, που κι' ο καλύτερος προθέσει που έχεις καταλήγουν πάντα σ' άδελία λυα. Άντίο σας, καλή μου φίλη. Η Ελπίς μου με κάνει σκληρό και άδικο.

— Εσφίξε το χέρι που τούδινε και βγήκε. Τη στιγμή που έλυνε πίσω τον την πόρτα, ή Ζερμαίν φώναζε άπελπισμένα: — «Θά ξεναρθήτε, δεν είν' έτσι», και ή φωνή της έταρε.

Κούταξε για μια στιγμή τ' ώραίο της πρόσωπο που γλομιάσει από την άγνωση, κι' άπάντησε μελαγχολικά: — Δε βρισκό αλλή λύση! Μην ξεναρθήτε.

— Εκείνος την άκούσε άνηστος: — Δεν μπορεί να μιλάτε σοβαρά. Άφου συγκρούσται τον έαυτό μου κι' άποφύγω το στέγνω σας, τί άλλο θέλετε; — Νά τον σεβασθήτε λιγάκι, τούλάχιστον μέσα στο σπίτι του.

Αυτός σποθήκε άπότομα: — Όί μνή το λέτε αυτό! Νά τον σεβασθή!... Τότε θαπρεσε... Όμως δεν θέλω να σας προσβάλω. Μάθετε μονάχα πως έδω είμαι στο δικό σας το σπίτι, κι' έχω μόνον για σάς. Τ' άκούτε; Δεν πρέπει να γελάσετε.

— Μά τί σας έχει κάνει λοιπόν; Είναι καυρός που δεν είχατε τέτοιες σκέψεις εναντίον του. — Οι σκέψεις άλλωζουν με τον καιρό πρέπει να σας το ξαναπώ: — Δεν μου λέτε τίποτα που να μη μου γεννά τίφτες.

Είχε σκηνοθή όρθος και θημάτιζε νευρικά. — Άί όλα κι' όλα! Είναι δικό σας λάθος αν ο στέγνω σας δεν έμπνε καλλίτερα αισθημάτα.

— Είμαι λάθος μου που άφίνο να μου το λένε. Όσα και νάνα τα έλαττώματα του χαρακτήρος του, μήπως δεν είναι πατέρας των παιδιών μου; — Ο Ρομπερτό έκανε μια κίνηση άνυπόμονη: — Μή μου το ξαναλέτε, για όνομα του Θεού. Τί άνάγη να μου θυμίζετε τους δεσμούς που σας ενώνουν και που θα σας ενώνουν για πάντα ίσως! Άληθινά, φτωχό μου παιδί, μιλάτε σαν γυναίκα φιλάρεστη, κι' ο Θεός έφερε αν έλστε σεις φιλάρεστη.

— Η Ζερμαίν είχε κοκκινίσει. Μιά άφροσύλα έλαμπε κάτω από τα βλέφαρά της: δεν ήθερε λοιπόν παρά να τον θυμώσει και να τον διασφάσει!

— Ο Ρομπερτό, που είδε τη συγκίνηση της, ξανάει πιο ήρεμα: — Νά, τώρα σας κάνω να λυπάστε! Είναι κάτι μέρες καλόντες, που κι' ο καλύτερος προθέσει που έχεις καταλήγουν πάντα σ' άδελία λυα. Άντίο σας, καλή μου φίλη. Η Ελπίς μου με κάνει σκληρό και άδικο.

— Εσφίξε το χέρι που τούδινε και βγήκε. Τη στιγμή που έλυνε πίσω τον την πόρτα, ή Ζερμαίν φώναζε άπελπισμένα: — «Θά ξεναρθήτε, δεν είν' έτσι», και ή φωνή της έταρε.

Κούταξε για μια στιγμή τ' ώραίο της πρόσωπο που γλομιάσει από την άγνωση, κι' άπάντησε μελαγχολικά: — Δε βρισκό αλλή λύση! Μην ξεναρθήτε.

— Εκείνος την άκούσε άνηστος: — Δεν μπορεί να μιλάτε σοβαρά. Άφου συγκρούσται τον έαυτό μου κι' άποφύγω το στέγνω σας, τί άλλο θέλετε; — Νά τον σεβασθήτε λιγάκι, τούλάχιστον μέσα στο σπίτι του.

Αυτός σποθήκε άπότομα: — Όί μνή το λέτε αυτό! Νά τον σεβασθή!... Τότε θαπρεσε... Όμως δεν θέλω να σας προσβάλω. Μάθετε μονάχα πως έδω είμαι στο δικό σας το σπίτι, κι' έχω μόνον για σάς. Τ' άκούτε; Δεν πρέπει να γελάσετε.

— Μά τί σας έχει κάνει λοιπόν; Είναι καυρός που δεν είχατε τέτοιες σκέψεις εναντίον του. — Οι σκέψεις άλλωζουν με τον καιρό πρέπει να σας το ξαναπώ: — Δεν μου λέτε τίποτα που να μη μου γεννά τίφτες.

Είχε σκηνοθή όρθος και θημάτιζε νευρικά. — Άί όλα κι' όλα! Είναι δικό σας λάθος αν ο στέγνω σας δεν έμπνε καλλίτερα αισθημάτα.

— Είμαι λάθος μου που άφίνο να μου το λένε. Όσα και νάνα τα έλαττώματα του χαρακτήρος του, μήπως δεν είναι πατέρας των παιδιών μου; — Ο Ρομπερτό έκανε μια κίνηση άνυπόμονη: — Μή μου το ξαναλέτε, για όνομα του Θεού. Τί άνάγη να μου θυμίζετε τους δεσμούς που σας ενώνουν και που θα σας ενώνουν για πάντα ίσως! Άληθινά, φτωχό μου παιδί, μιλάτε σαν γυναίκα φιλάρεστη, κι' ο Θεός έφερε αν έλστε σεις φιλάρεστη.

— Η Ζερμαίν είχε κοκκινίσει. Μιά άφροσύλα έλαμπε κάτω από τα βλέφαρά της: δεν ήθερε λοιπόν παρά να τον θυμώσει και να τον διασφάσει!

— Ο Ρομπερτό, που είδε τη συγκίνηση της, ξανάει πιο ήρεμα: — Νά, τώρα σας κάνω να λυπάστε! Είναι κάτι μέρες καλόντες, που κι' ο καλύτερος προθέσει που έχεις καταλήγουν πάντα σ' άδελία λυα. Άντίο σας, καλή μου φίλη. Η Ελπίς μου με κάνει σκληρό και άδικο.

— Εσφίξε το χέρι που τούδινε και βγήκε. Τη στιγμή που έλυνε πίσω τον την πόρτα, ή Ζερμαίν φώναζε άπελπισμένα: — «Θά ξεναρθήτε, δεν είν' έτσι», και ή φωνή της έταρε.

Κούταξε για μια στιγμή τ' ώραίο της πρόσωπο που γλομιάσει από την άγνωση, κι' άπάντησε μελαγχολικά: — Δε βρισκό αλλή λύση! Μην ξεναρθήτε.

— Εκείνος την άκούσε άνηστος: — Δεν μπορεί να μιλάτε σοβαρά. Άφου συγκρούσται τον έαυτό μου κι' άποφύγω το στέγνω σας, τί άλλο θέλετε; — Νά τον σεβασθήτε λιγάκι, τούλάχιστον μέσα στο σπίτι του.

Αυτός σποθήκε άπότομα: — Όί μνή το λέτε αυτό! Νά τον σεβασθή!... Τότε θαπρεσε... Όμως δεν θέλω να σας προσβάλω. Μάθετε μονάχα πως έδω είμαι στο δικό σας το σπίτι, κι' έχω μόνον για σάς. Τ' άκούτε; Δεν πρέπει να γελάσετε.

— Μά τί σας έχει κάνει λοιπόν; Είναι καυρός που δεν είχατε τέτοιες σκέψεις εναντίον του. — Οι σκέψεις άλλωζουν με τον καιρό πρέπει να σας το ξαναπώ: — Δεν μου λέτε τίποτα που να μη μου γεννά τίφτες.

Είχε σκηνοθή όρθος και θημάτιζε νευρικά. — Άί όλα κι' όλα! Είναι δικό σας λάθος αν ο στέγνω σας δεν έμπνε καλλίτερα αισθημάτα.

— Είμαι λάθος μου που άφίνο να μου το λένε. Όσα και νάνα τα έλαττώματα του χαρακτήρος του, μήπως δεν είναι πατέρας των παιδιών μου; — Ο Ρομπερτό έκανε μια κίνηση άνυπόμονη: — Μή μου το ξαναλέτε, για όνομα του Θεού. Τί άνάγη να μου θυμίζετε τους δεσμούς που σας ενώνουν και που θα σας ενώνουν για πάντα ίσως! Άληθινά, φτωχό μου παιδί, μιλάτε σαν γυναίκα φιλάρεστη, κι' ο Θεός έφερε αν έλστε σεις φιλάρεστη.

— Η Ζερμαίν είχε κοκκινίσει. Μιά άφροσύλα έλαμπε κάτω από τα βλέφαρά της: δεν ήθερε λοιπόν παρά να τον θυμώσει και να τον διασφάσει!

— Ο Ρομπερτό, που είδε τη συγκίνηση της, ξανάει πιο ήρεμα: — Νά, τώρα σας κάνω να λυπάστε! Είναι κάτι μέρες καλόντες, που κι' ο καλύτερος προθέσει που έχεις καταλήγουν πάντα σ' άδελία λυα. Άντίο σας, καλή μου φίλη. Η Ελπίς μου με κάνει σκληρό και άδικο.

— Εσφίξε το χέρι που τούδινε και βγήκε. Τη στιγμή που έλυνε πίσω τον την πόρτα, ή Ζερμαίν φώναζε άπελπισμένα: — «Θά ξεναρθήτε, δεν είν' έτσι», και ή φωνή της έταρε.

Κούταξε για μια στιγμή τ' ώραίο της πρόσωπο που γλομιάσει από την άγνωση, κι' άπάντησε μελαγχολικά: — Δε βρισκό αλλή λύση! Μην ξεναρθήτε.

— Εκείνος την άκούσε άνηστος: — Δεν μπορεί να μιλάτε σοβαρά. Άφου συγκρούσται τον έαυτό μου κι' άποφύγω το στέγνω σας, τί άλλο θέλετε; — Νά τον σεβασθήτε λιγάκι, τούλάχιστον μέσα στο σπίτι του.

Αυτός σποθήκε άπότομα: — Όί μνή το λέτε αυτό! Νά τον σεβασθή!... Τότε θαπρεσε... Όμως δεν θέλω να σας προσβάλω. Μάθετε μονάχα πως έδω είμαι στο δικό σας το σπίτι, κι' έχω μόνον για σάς. Τ' άκούτε; Δεν πρέπει να γελάσετε.

— Μά τί σας έχει κάνει λοιπόν; Είναι καυρός που δεν είχατε τέτοιες σκέψεις εναντίον του. — Οι σκέψεις άλλωζουν με τον καιρό πρέπει να σας το ξαναπώ: — Δεν μου λέτε τίποτα που να μη μου γεννά τίφτες.

Είχε σκηνοθή όρθος και θημάτιζε νευρικά. — Άί όλα κι' όλα! Είναι δικό σας λάθος αν ο στέγνω σας δεν έμπνε καλλίτερα αισθημάτα.

— Είμαι λάθος μου που άφίνο να μου το λένε. Όσα και νάνα τα έλαττώματα του χαρακτήρος του, μήπως δεν είναι πατέρας των παιδιών μου; — Ο Ρομπερτό έκανε μια κίνηση άνυπόμονη: — Μή μου το ξαναλέτε, για όνομα του Θεού. Τί άνάγη να μου θυμίζετε τους δεσμούς που σας ενώνουν και που θα σας ενώνουν για πάντα ίσως! Άληθινά, φτωχό μου παιδί, μιλάτε σαν γυναίκα φιλάρεστη, κι' ο Θεός έφερε αν έλστε σεις φιλάρεστη.

— Η Ζερμαίν είχε κοκκινίσει. Μιά άφροσύλα έλαμπε κάτω από τα βλέφαρά της: δεν ήθερε λοιπόν παρά να τον θυμώσει και να τον διασφάσει!

— Ο Ρομπερτό, που είδε τη συγκίνηση της, ξανάει πιο ήρεμα: — Νά, τώρα σας κάνω να λυπάστε! Είναι κάτι μέρες καλόντες, που κι' ο καλύτερος προθέσει που έχεις καταλήγουν πάντα σ' άδελία λυα. Άντίο σας, καλή μου φίλη. Η Ελπίς μου με κάνει σκληρό και άδικο.

— Είμαι λάθος μου που άφίνο να μου το λένε. Όσα και νάνα τα έλαττώματα του χαρακτήρος του, μήπως δεν είναι πατέρας των παιδιών μου; — Ο Ρομπερτό έκανε μια κίνηση άνυπόμονη: — Μή μου το ξαναλέτε, για όνομα του Θεού. Τί άνάγη να μου θυμίζετε τους δεσμούς που σας ενώνουν και που θα σας ενώνουν για πάντα ίσως! Άληθινά, φτωχό μου παιδί, μιλάτε σαν γυναίκα φιλάρεστη, κι' ο Θεός έφερε αν έλστε σεις φιλάρεστη.

— Η Ζερμαίν είχε κοκκινίσει. Μιά άφροσύλα έλαμπε κάτω από τα βλέφαρά της: δεν ήθερε λοιπόν παρά να τον θυμώσει και να τον διασφάσει!

— Ο Ρομπερτό, που είδε τη συγκίνηση της, ξανάει πιο ήρεμα: — Νά, τώρα σας κάνω να λυπάστε! Είναι κάτι μέρες καλόντες, που κι' ο καλύτερος προθέσει που έχεις καταλήγουν πάντα σ' άδελία λυα. Άντίο σας, καλή μου φίλη. Η Ελπίς μου με κάνει σκληρό και άδικο.

— Εσφίξε το χέρι που τούδινε και βγήκε. Τη στιγμή που έλυνε πίσω τον την πόρτα, ή Ζερμαίν φώναζε άπελπισμένα: — «Θά ξεναρθήτε, δεν είν' έτσι», και ή φωνή της έταρε.

Κούταξε για μια στιγμή τ' ώραίο της πρόσωπο που γλομιάσει από την άγνωση, κι' άπάντησε μελαγχολικά: — Δε βρισκό αλλή λύση! Μην ξεναρθήτε.

— Εκείνος την άκούσε άνηστος: — Δεν μπορεί να μιλάτε σοβαρά. Άφου συγκρούσται τον έαυτό μου κι' άποφύγω το στέγνω σας, τί άλλο θέλετε; — Νά τον σεβασθήτε λιγάκι, τούλάχιστον μέσα στο σπίτι του.

Αυτός σποθήκε άπότομα: — Όί μνή το λέτε αυτό! Νά τον σεβασθή!... Τότε θαπρεσε... Όμως δεν θέλω να σας προσβάλω. Μάθετε μονάχα πως έδω είμαι στο δικό σας το σπίτι, κι' έχω μ

